

RETTENS DOM (Anden Afdeling)

10. marts 2009*

I sag T-249/06,

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), tidligere Nikopolsky Seamless Tubes Plant »Niko Tube« ZAT, Nikopol (Ukraine),

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), tidligere Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, Dnipropetrovsk (Ukraine),

først ved advokaterne H.-G. Kamann og P. Vander Schueren, derefter ved advokat P. Vander Schueren,

sagsøgere,

* Processprog: engelsk.

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af advokat G. Berrisch,

sagsøgt,

støttet af:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber først ved H. van Vliet og T. Scharf, derefter ved M. van Vliet og K. Talabér-Ricz, som befuldmægtigede,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 954/2006 af 27. juni 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine, om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/97 og (EF) nr. 348/2000, om afslutning af interim- og udløbsundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien samt om afslutning af interimundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien og i Kroatien og Ukraine (EUT L 175, s. 4),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Anden Afdeling)

sammensat af formanden, I. Pelikánová, og dommerne K. Jürimäe (refererende dommer) og S. Soldevila Fragoso,

justitssekretær: fuldmægtig K. Pocheć,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. juni 2008,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

- ¹ I artikel 2, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77, s. 12, herefter »grundforordningen«), er de kriterier fastsat, på grundlag af

hvilke institutionerne foretager en rimelig sammenligning mellem eksportprisen for den pågældende vare og den normale værdi af samme vare. I bestemmelsen er følgende fastsat:

»Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenligning foretages i samme handelsled for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt og med behørig hensyntagen til andre forskelle, som berører sammenligneligheden af priser. Når den normale værdi og den konstaterede eksportpris ikke er umiddelbart sammenlignelige, tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed. Enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter, afslag, mængder og handelsled. Er de fastsatte betingelser herfor opfyldt, kan der foretages justeringer for nedenstående faktorer:

[...]

i) Provision

Der foretages en justering for forskelle i provision, der betales i forbindelse med de pågældende salg. Begrebet »provision« anses for at indbefatte den avance, en forhandler af varen eller den samme vare modtager, hvis en sådan forhandler har samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis.

[...]«

2 Grundforordningens artikel 3 vedrører konstatering af skade. Heri er fastsat følgende:

»[...]

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse både af a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Fællesskabet og b) denne indførsels følgevirkninger for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

3. Med hensyn til omfanget af dumpingimporten fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Fællesskabet. Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på samme vare fremstillet af erhvervsgrenen i Fællesskabet, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

[...]

5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgrens situation, herunder følgende: at en erhvervsgren er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere dumping eller subsidier; størrelsen af den aktuelle dumpingmargen; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion,

markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital, kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Fællesskabet; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade om defineret i [grundforordningen]. Dette indebærer specielt en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgren i Fællesskabet, som er omhandlet i stk. 5, og at følgevirkningerne er væsentlige.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter bl.a. mængde og priser for så vidt angår importvarer, som ikke sælges til dumpingpriser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.

[...]

- 3 Grundforordningens artikel 5 har overskriften »Indledning af procedure«. I bestemmelsens stk. 4 er fastsat følgende:

»Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Fællesskabet af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Klagen anses for at være indgivet »af eller på vegne af en erhvervsgren i Fællesskabet«, hvis den har tilslutning fra de producenter i Fællesskabet, hvis samlede produktion udgør mere end 50% af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, som enten giver udtryk for tilslutning til eller modstand imod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Fællesskabet, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25% af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.«

- 4 Endelig er grundforordningens artikel 19, stk. 3, affattet som følger:

»Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. [...]«

Tvistens baggrund

- 5 Sagsøgerne, Nikopolsky Seamless Tubes Plant »Niko Tube« ZAT, nu Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) (herefter »Niko Tube«), og Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, nu Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) (herefter »NTRP«),

er ukrainske selskaber, der fremstiller sømløse rør. Sagsøgerne er tilknyttet to salgsselskaber: SPIG Interpipe, der er etableret i Ukraine, og Sepco SA, der er etableret i Schweiz.

- 6 Efter klage indgivet den 14. februar 2005 af Komitéen til Forsvar for Den Europæiske Unions Sømløse Stålrørsindustri indledte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 5 en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine. Kommissionen indledte ligeledes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, to interimundersøgelser af antidumpingtolden på importen af sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien og i Kroatien og Ukraine. Meddelelse om indledning af disse procedurer blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 31. marts 2005 (EUT C 77, s. 2).
- 7 Den heraf følgende undersøgelse af dumping og skade omfattede perioden fra den 1. januar 2004 til den 31. december 2004 (herefter »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser med henblik på vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2001 til udgangen af undersøgelsesperioden.
- 8 I betragtning af det store antal fællesskabsproducenter udvalgte Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17 en stikprøve bestående af fem fællesskabsproducenter, som skulle være omfattet af undersøgelsen. Den oprindelige stikprøve bestod af følgende fem fællesskabsproducenter: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (herefter »V & M Frankrig«), V & M Deutschland GmbH (herefter »V & M Tyskland«). Siden Benteler Stahl/Rohr valgte ikke at samarbejde, erstattede Kommissionen dette selskab med Rohrwerke Maxhütte GmbH.
- 9 Ved skrivelser af 6. juni og 14. juli 2005 fremsendte både sagsøgerne og SPIG Interpipe samt Sepco deres besvarelse af antidumpingspørgeskemaet til Kommissionen.

Kontrolbesøg i sagsøgenes og SPIG Interpipes lokaler fandt sted mellem den 17. og 26. november 2005.

- 10 Kommissionen tilsendte den 27. februar 2006 sagsøgerne det første dokument med endelige oplysninger, der indeholdt en beskrivelse af de faktiske omstændigheder og de grunde, hvorpå den støttede sit forslag om vedtagelse af endelige antidumpingforanstaltninger. Ved skrivelse af 22. marts 2006 anfægtede sagsøgerne formelt Kommissionens konklusioner i henhold til det første dokument med endelige oplysninger. De gjorde gældende, at Kommissionen med urette havde medtaget oplysninger vedrørende varer, som de ikke fremstillede, at Kommissionen havde sammenlignet den normale værdi og eksportprisen i forskellige handelsled, hvilket er uforeneligt med grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, og at Kommissionen havde tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 9, ved at behandle Sepco som importør og ved at fastlægge dette selskabs eksportpris ved hjælp af en rekonstruktion.

- 11 Den 24. marts 2006 foranstaltede Kommissionen en høring med deltagelse af sagsøgerne med henblik på at drøfte spørgsmålet om beregning af dumpingmargenen samt deres tilbud om tilsagn vedrørende priser. Den 30. marts 2006 afholdtes et andet møde om skaden.

- 12 Ved telefax af 3. april 2006 fremsendte sagsøgerne en anmodning til Kommissionen om oplysninger vedrørende fællesskabserhvervsgrænsens samarbejde.

- 13 Den 24. april 2006 vedtog Kommissionen det andet dokument med endelige oplysninger. Med dette dokument meddelte Kommissionen afslag på anmodningen om fritagelse for beregning af den normale værdi af visse varer, der ikke fremstilles af sagsøgerne, dvs. varer, der vedrører varekontrolnumrene (herefter »VKN«) KE4. Kommissionen foretog også en justering af Sepcos salg, som ikke blev foretaget på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 9, men i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk.10, nr. ii). Endelig har Kommissionen i dette dokument fremlagt oplysninger om fællesskabserhvervsgrænsens samarbejde.

- 14 Ved telefax af 26. april 2006 oplyste Kommissionen sagsøgerne om, at de oplysninger, der blev indsendt som svar på spørgeskemaet i antidumpingundersøgelsen og kontrolleret af embedsmænd fra Kommissionen, viste, at nukleare rør med varekontrolnumre KE4 ikke blev fremstillet af dem.
- 15 Sagsøgerne fremsatte deres bemærkninger til det andet dokument med endelige oplysninger i en skrivelse til Kommissionen den 4. maj 2006.
- 16 Ved skrivelse af 30. maj 2006 har Kommissionen forklaret sagsøgerne grundene til, at den ikke havde accepteret deres tilbud om tilsagn af 22. marts 2006.
- 17 Den 7. juni 2006 vedtog og offentliggjorde Kommissionen sit forslag til Rådets forordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine, om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/97 og (EF) nr. 348/2000, om afslutning af interim- og udløbsundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien samt om afslutning af interimundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien og i Kroatien og Ukraine.
- 18 I en telefax, der blev modtaget af sagsøgerne den 26. juni 2006 kl. 19:06, svarede Kommissionen på de argumenter, som sagsøgerne havde fremført i telefaxen af 26. april 2006 og i skrivelserne af 4. maj 2006, med undtagelse af argumentet vedrørende manglende samarbejde inden for fællesskabserhvervsgrænsen. I en skrivelse til sagsøgerne af 16. juni 2006, som de modtog den 27. juni 2006, svarede Kommissionen på sagsøgernes bemærkninger vedrørende fællesskabserhvervsgrænsens deltagelse i proceduren.

- 19 Den 27. juni 2006 vedtog Rådet forordning (EF) nr. 954/2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine, om ophævelse af forordning nr. 2320/97 og nr. 348/2000, om afslutning af interim- og udløbsundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien samt om afslutning af interimundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien og i Kroatien og Ukraine (EUT L 175, s. 4, herefter »den anfægtede forordning«).
- 20 Med den anfægtede forordning har Rådet indført en antidumpingtold på 25,1% på sagsøgernes import af visse sømløse rør af jern eller stål.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 21 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 8. september 2006 har sagsøgerne anlagt denne sag.
- 22 Ved begæring indleveret til Rettens Justitskontor den 1. december 2006 anmodede Kommissionen om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Rådets påstande. Ved kendelse af 16. januar 2007 gav formanden for Rettens Femte Afdeling tilladelse til denne intervention. Ved skrivelse af 27. februar 2007 meddelte Kommissionen Retten, at den frafaldt interventionsindlæg, men at den eventuelt ville deltage i retsmødet.

23 Da sammensætningen af Rettens afdelinger er blevet ændret, er den refererende dommer blevet tilknyttet Anden Afdeling, og den foreliggende sag er følgelig blevet henvist til denne afdeling.

24 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede forordning annulleres, for så vidt som den vedrører dem.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

25 Rådet har, støttet af Kommissionen, nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

26 Sagsøgerne gør seks anbringender gældende til støtte for annullationspåstanden. Inden for rammerne af det første anbringende gør sagsøgerne gældende, at Rådet har foretaget en åbenbart urigtig vurdering og tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling ved at tage hensyn til oplysninger om de rør, der ikke fremstilles af sagsøgerne, ved beregningen af den normale værdi. Inden for rammerne af det andet anbringende gør sagsøgerne gældende, at Rådet har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7, og artikel 19, stk. 3, og princippet om forbud mod forskelsbehandling, da det ved fastlæggelsen af skaden har støttet sig på de oplysninger om de fem fællesskabsproducenter, som blev fastlagt ved stikprøven, selv om disse producenter ikke samarbejdede fuldt ud. Inden for rammerne af det tredje anbringende gør sagsøgerne gældende, at idet de af stikprøven omfattede fællesskabsproducenter ikke samarbejdede fuldt ud, var graden af støtte til klagen mindre end det foreskrevne minimum på 25% af produktionen. Rådet har således tilsidesat grundforordningens artikel 5, stk. 4, ved ikke at afslutte antidumpingproceduren. Inden for rammerne af det fjerde anbringende gør sagsøgerne gældende, at Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), og artikel 2, stk. 10, første afsnit, idet det fra Sepcos salgpris trak et beløb, der svarer til den provision, som ville være blevet oppebåret af en agent, der arbejder på provisionsbasis, som justering i forbindelse med sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen. Inden for rammerne af det femte anbringende gør sagsøgerne gældende, at Rådet har tilsidesat princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet det har afvist sagsøgenes tilbud om tilsagn. Endelig er det sjette anbringende opdelt i fem led, der vedrører henholdsvis en tilsidesættelse af retten til forsvar og/eller begrundelsespligten i forbindelse med behandlingen af rør, der angiveligt ikke fremstilles af sagsøgerne, vedrørende beregningen af den normale værdi, inden for rammerne af bedømmelsen af det angiveligt manglende samarbejde fra fællesskabserhvervsgrenens side, inden for rammerne af den justering, der er foretaget af den af Sepco anvendte eksportpris, inden for rammerne af afvisningen af sagsøgenes tilbud om tilsagn og inden for rammerne af behandlingen af salgsomkostninger, administrative omkostninger og andre af SPIG Interpipes generalomkostninger.

27 Retten finder, at der er grund til at opdele gennemgangen af disse seks anbringender i forhold til de faktiske omstændigheder, som de vedrører.

Beregningen af den normale værdi

28 Inden for rammerne af det første anbringende og en del af det sjette anbringende støtter sagsøgerne sig på det samme faktum, nemlig den faktiske omstændighed, at Kommissionen ved beregningen af den normale værdi har inddraget oplysninger om varer — visse atomrør — som sagsøgerne ikke fremstiller.

29 Ifølge sagsøgerne har denne faktiske omstændighed givet anledning til:

— et åbenbart urigtigt skøn (første anbringende)

— en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling (første anbringende)

— en tilsidesættelse af retten til forsvar og begrundelsespligten (sjette anbringende).

Hvorvidt der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn

— Parternes argumenter

- 30 Inden for rammerne af det første anbringende er det sagsøgernes opfattelse, at Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, idet det har lagt til grund, at oplysningerne vedrørende de atomrør, der er omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-3P-197-2001, ikke blev efterprøvet, og at der derfor ikke forelå en garanti, der var tilstrækkelig til, at disse rør skulle udelukkes fra beregningen af dumpingmargenen. Hermed tilsidesatte Rådet ligeledes sin pligt til at udvise omhu og forpligtelsen til ikke at fastsætte den normale værdi på en urimelig måde.
- 31 De besvarelser af Kommissionens spørgeskema, som sagsøgerne har fremlagt, indeholder alle de beviser, der godtgør, at de ikke fremstiller disse rør. Disse oplysninger blev kontrolleret under kontrolbesøg i sagsøgernes lokaler og blev uden forbehold godtaget af Kommissionens tjenestemænd.
- 32 Selv om det ifølge Rådet i retlig forstand er korrekt, at beregningen af dumpingmargenen ikke kan omfatte oplysninger om varer, der ikke fremstilles af de parter, der undersøges, er det med urette, når sagsøgerne gør gældende, at Rådet har tilsidesat denne regel i denne sag. Rådet har gjort gældende, at sagsøgernes antagelse, hvorefter alle relevante oplysninger vedrørende transaktioner i forbindelse med VKN KE4 allerede var blevet fremlagt i deres besvarelse af spørgeskemaet, er urigtig. For at vedtage beslutningen om at udelukke sådanne transaktioner fra beregningen af dumpingmargenen, ville et fornyet kontrolbesøg på stedet have været nødvendigt.
- 33 Kommissionen har således for det første ikke haft nogen grund til at antage, at listerne over SPIG Interpipes salg omfattede aktiviteter i forbindelse med andre varer end den omhandlede. Særligt har henvisningen til en ukrainsk fabrikationsnorm, som var ukendt for Kommissionen, og for hvilken der ikke blev givet nogen forklaring, ikke

henledt Kommissionens opmærksomhed på den mulighed, at de i denne sag omhandlede atomrør ikke svarer til den berørte vare. Endvidere udgjorde de oplysninger, hvormed det tilsigtedes at angive, at de omhandlede transaktioner ikke angik den berørte vare, kun seks linjer ud af 16 000 linjer med salgsoplysninger og optræder kun i seks tilfælde ud af de mere end 600 000 tilfælde, der er anført i de skemaer, som sagsøgerne har udfyldt.

- 34 For det andet, selv om Kommissionen faktisk har foretaget en samlet kontrol af de salgslister, som sagsøgerne har fremlagt, har den ikke kontrolleret, hvorvidt disse salg vedrørte den berørte vare, da det ikke er en opgave, som påhviler den. Kommissionen lagde derimod til grund, at transaktionerne vedrørende atomrør omfattet af den tekniske standard TU 14-3P-197-2001 vedrørte den berørte vare. Endvidere rejste Kommissionen under kontrolbesøget spørgsmålet om rør omfattet af VKN KE4, fordi sagsøgerne endnu ikke havde fremsat anmodning om, at disse transaktioner skulle udelukkes ved beregningen af dumpingmargenen.
- 35 For det tredje må fejlen tilskrives SPIG Interpipe selv, der har tilsidesat den af Kommissionen fastsatte ordning for meddelelse af oplysninger, nemlig VKN bestående af seks tegn, og som vedtog at lade oplysninger indgå, der kun kan forstås på baggrund af en ukrainsk produktionsnorm, som var ukendt for Kommissionen, og som ikke kan erstatte halvdelen af VKN.
- 36 For det fjerde har sagsøgerne ikke fremlagt klare beviser for, at de seks transaktioner virkelig vedrørte andre sømløse rør end den berørte vare, at disse rør ikke fremstilles af sagsøgerne, og at de var blevet købt hos en uafhængig tredjemand.
- 37 Rådet har for det femte gjort gældende, at SPIG Interpipe ikke er nævnt på den liste over leverandører, som er gengivet i selskabets besvarelse af spørgeskemaet, idet der kun var en leverandør for varen under VKN KE4, nemlig en af sagsøgerne, NTRP.

— Rettens bemærkninger

- 38 Det følger af retspraksis, at Fællesskabets institutioner med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge (Rettens dom af 13.7.2006, sag T-413/03, Reipu Biochemicals mod Rådet, Sml. II, s. 2243, præmis 61; jf. ligeledes i denne retning Domstolens dom af 7.5.1987, sag 240/84, NTN Toyo Bearing m.fl. mod Rådet, Sml. s. 1809, præmis 19).
- 39 Det følger heraf, at Fællesskabets retsinstansers prøvelse af institutionernes skøn må begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbar urigtig vurdering af de nævnte faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (Domstolens dom i sagen NTN Toyo Bearing m.fl. mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 38, præmis 19, og dom af 22.10.1991, sag C-16/90, Nölle, Sml. I, s. 5163, præmis 12, samt dommen i sagen Shandong Reipu Biochemicals mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 38, præmis 62).
- 40 Det skal dog bemærkes, at når fællesskabsinstitutionerne besidder en vid skønsmåling, må der lægges endnu større vægt på overholdelsen af de garantier, som fællesskabsretten giver med hensyn til den administrative sagsbehandling, og disse garantier omfatter bl.a. kravet om, at den kompetente institution omhyggeligt og upartisk skal undersøge alle relevante forhold i den enkelte sag (Domstolens dom af 21.11.1991, sag C-269/90, Technische Universität München, Sml. I, s. 5469, præmis 14, og dommen i sagen Shandong Reipu Biochemicals mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 38, præmis 63).
- 41 Selv om Fællesskabets retsinstanser i denne sammenhæng med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger, herunder især antidumpingforanstaltninger, ikke kan gribe ind i den vurdering, som er forbeholdt fællesskabsmyndighederne, påhviler det dem imidlertid at sikre, at institutionerne har taget hensyn til alle de relevante omstændigheder, og at de har vurderet oplysningerne i sagen med al den omhu, der er nødvendig for, at det kan lægges til grund, at den beregnede normale værdi er blevet fastsat på en rimelig måde (Rettens dom af 12.10.1999, sag T-48/96, Acme

mod Rådet, Sml. II, s. 3089, præmis 39, og dommen i sagen Shandong Reipu Biochemicals mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 38, præmis 64; jf. ligeledes i denne retning Nölle-dommen, nævnt ovenfor i præmis 39, præmis 13).

- 42 Det er på denne baggrund, at det skal undersøges, om Rådet, således som sagsøgerne har gjort gældende, har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, idet det har lagt til grund, at oplysningerne vedrørende de atomrør, der er omfattet af VKN KE4 og fremstillet i henhold til den tekniske standard TU 14-3P-197-2001, ikke blev efterprøvet, og at der derfor ikke forelå en garanti, der var tilstrækkelig til, at disse rør skulle udelukkes fra beregningen af dumpingmargenen.
- 43 I denne henseende skal det for det første bemærkes, at det er ubestridt, at der i beregningen af dumpingmargenen ikke må indgå oplysninger vedrørende varer, der ikke fremstilles af de parter, der er genstand for undersøgelsen.
- 44 For det andet skal det afgøres, om de forhold, som sagsøgerne fremlagde for Kommissionen i løbet af undersøgelsen, udgjorde et tilstrækkeligt grundlag for at konkludere, at de ikke fremstillede de omhandlede atomrør, således at Kommissionen udlod omhyggeligt og upartisk at undersøge alle relevante forhold i den enkelte sag og foretog et åbenbart urigtigt skøn, idet den fastslog, at disse forhold burde være genstand for et fornyet kontrolbesøg i sagsøgernes lokaler.
- 45 Det fremgår af sagsakterne, at de lister over indenlandske og europæiske salg, som sagsøgerne har fremlagt som led i deres besvarelse af spørgeskemaet, hvilke lister bærer overskriften »DMSales«, henholdsvis »ECsales«, som krævet af Kommissionen omfatter en kolonne med overskriften »Standard«. Sagsøgerne har systematisk anført den nøjagtige specifikation af den tekniske standard for hver rørmodel i denne kolonne. Det skal bemærkes, at standarden TU 14-3P-197-2001 ikke er nævnt nogen steder i denne kolonne, hvilket er et tegn på, at sagsøgerne ikke har solgt nævnte atomrør, end ikke til deres forbundne salgsselskab, SPIG Interpipe.

46 Det fremgår endvidere af gennemgangen af listerne over sagsøgernes produktionsomkostninger vedrørende varer, der er beregnet for henholdsvis det indenlandske marked og det europæiske marked, hvilke lister bærer overskrifterne »DMcop« og »ECcop«, at sagsøgerne ikke fremstiller disse atomrør. Dermed godtgør disse lister, at ingen af de nævnte varer på listerne »DMcop« og »ECcop« er blevet fremstillet i overensstemmelse med den tekniske standard TU 14-3P-197-2001.

47 Det fremgår imidlertid også af oplysningerne i sagsakterne, at der på listen over salg rettet mod det indenlandske marked med titlen »DMSales«, som SPIG Interpipe fremlagde i forbindelse med selskabets besvarelse af spørgeskemaet, er anført seks transaktioner vedrørende rør, der er omfattet af VKN KE4, og som fremstilles ved anvendelse af den tekniske standard TU 14-3P-197-2001.

48 Endvidere er der på listen over SPIG Interpipes leverandører og salg kun anført en enkelt leverandør af rør, der er omfattet af VKN KE4, nemlig NTRP, der er en af sagsøgerne. I denne henseende fremgår det af de bemærkninger og dokumenter, som sagsøgerne har fremlagt som led i foranstaltninger vedtaget af Retten med henblik på sagens tilrettelæggelse, at det spørgeskema, som SPIG Interpipe skulle udfylde, kun vedrørte salg til Fællesskabet, og at listen »DMSales« vedrørende salg til det ukrainske marked udelukkende var blevet fremlagt på frivillig basis. På listen over SPIG Interpipes leverandører og indkøb optræder derfor kun leverandører, hvis varer blev solgt i Fællesskabet. For så vidt som oplysningerne i sagsakterne bekræfter, at rør, der er omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-3P-197-2001, er blevet solgt på det ukrainske marked, og at alle de af NTRP fremstillede rør, der er omfattet af VKN KE4, men ikke af den tekniske norm TU 14-3P-197-2001, er blevet solgt på Fællesskabets marked af SPIG Interpipe, bør det lægges til grund, at SPIG Interpipe ikke gjorde noget forkert, da selskabet på sin liste over leverandører og indkøb ikke nævnte nogen anden leverandør end NTRP.

49 Det må imidlertid konstateres, at den omstændighed, for det første, at der på listen »DMSales«, der blev fremlagt af SPIG Interpipe, nævnes transaktioner vedrørende rør omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-3P-197-2001, og, for det andet, at SPIG Interpipes liste over leverandører og køb kun indeholdt henvisning til en enkelt leverandør af rør omfattet af VKN KE4, kan have givet anledning til usikkerhed hos de af Kommissionens tjenestemænd, som var ansvarlige for undersøgelsen.

- 50 Det bør derfor konstateres, at Kommissionen efter en omhyggelig vurdering af besvarelsenerne af spørgeskemaet fra sagsøgerne og deres tilknyttede salgsselskab, SPIG Interpipe, var i besiddelse af modstridende oplysninger, eller i det mindste oplysninger, hvis gyldighed kunne drages i tvivl.
- 51 Det skal endvidere bemærkes, at sagsøgerne ikke forsøgte at fjerne Kommissionens tvivl vedrørende disse modstridende oplysninger. Det fremgår således af sagens dokumenter, at sagsøgerne efter vedtagelsen af det første dokument med endelige oplysninger på et møde den 24. marts 2006 gav Kommissionen en række dokumenter, der var affattet på ukrainsk, og som angiveligt udgjorde fakturaer vedrørende seks transaktioner, der fejlagtigt var anført på listen over SPIG Interpipes salg. Selv om der under retsmødet var uenighed mellem parterne vedrørende spørgsmålet, om Kommissionen på mødet den 24. marts 2006 havde anmodet om en oversættelse af disse dokumenter, skal det konstateres, at det påhvilede sagsøgerne at underbygge deres anbringende, hvorefter de seks omhandlede transaktioner vedrørte SPIG Interpipes køb af rør omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-197-3P-2001 fra en uafhængig leverandør. Efter det andet dokument med endelige oplysninger af 24. april 2006 gentog sagsøgerne endvidere deres anmodning om, at der skulle ses bort fra oplysninger vedrørende nævnte atomrør, idet de atter undlod at fremlægge noget bevis for, at de omhandlede atomrør var blevet købt hos en uafhængig tredjemand.
- 52 Henset til de indbyrdes modstridende oplysninger, der er anført i besvarelsenerne af spørgeskemaerne, og i mangel af bevis for, at de omhandlede atomrør er købt af en uafhængig tredjemand, skal det konstateres, at der forelå tvivl om pålideligheden af disse oplysninger. Desuden fremgår det af det ovenstående, at Kommissionen havde udvist den krævede omhu ved behandlingen af de af sagsøgerne fremlagte oplysninger, og at det var med rette, da den i dette andet dokument med endelige oplysninger anførte, at den ikke kunne tage hensyn til disse nye oplysninger, der ikke var blevet kontrolleret.
- 53 Det skal derfor konkluderes, at Kommissionen har iagttaget sin forpligtelse til omhyggeligt og upartisk undersøge alle relevante omstændigheder i sagen og på

grundlag af denne gennemgang kom til den konklusion, at oplysningerne om nævnte atomrør i mangel af en fornyet kontrol ikke udgjorde et tilstrækkeligt grundlag for, at disse rør kunne udelukkes fra beregningen af dumpingmargenen. Det følger heraf, at den normale værdi er blevet fastsat på en rimelig måde i forhold til den i præmis 40 og 41 nævnte retspraksis, og at Rådet ikke har foretaget noget åbenbart urigtigt skøn.

54 Denne konklusion kan ikke ændres af den af sagsøgerne nævnte omstændighed, at Kommissionen foretog et kontrolbesøg hos sagsøgerne og SPIG Interpipe, hvilket ifølge dem betyder, at alle de ovennævnte oplysninger skal betragtes som kontrollerede og godkendte af Kommissionen. Da oplysningerne er indbyrdes modstridende, er det ikke muligt med sikkerhed at fastslå, at sagsøgerne ikke fremstiller de omhandlede atomrør. Det bemærkes endvidere, at sagsøgerne på kontroltidspunktet endnu ikke havde underrettet Kommissionen om, at SPIG Interpipe havde lavet en fejl i sin liste med overskriften »DMsales«. Det var først efter vedtagelsen af det første dokument med endelige oplysninger, at sagsøgerne underrettede Kommissionen om denne fejl og gav den formel meddelelse om, at de ikke fremstillede atomrør omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-3P-197-2001. Det kan derfor ikke med rimelighed hævdes, at kontrollen belyste de indbyrdes modsætninger i de besvarelser af spørgeskemaerne, som sagsøgerne og SPIG Interpipe gav Kommissionen.

55 Følgelig bør det første anbringendes led vedrørende et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med beregningen af den normale værdi forkastes som ubegrundet.

Om tilsidesættelsen af princippet om forbud mod forskelsbehandling

— Parternes argumenter

- 56 Ifølge sagsøgerne har Rådet tilsidesat princippet om forbud mod forskelsbehandling ved i forbindelse med beregningen af dumpingmargenen at udelukke alle de varer, der ikke fremstilles af sagsøgerne, som er omfattet af VKN AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 og ID4, selv om det afviste at gøre det samme med hensyn til atomrør omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-3P-197-2001, idet det støttede sig på det samme sæt behørigt kontrollerede oplysninger vedrørende omkostninger og salg. De omstændigheder, der begrundes, at den første række transaktioner blev udelukket, er nøjagtigt de samme som dem, der begrundes, at atomrør, der svarer til den tekniske standard TU 14-3P-197-2001, bør udelukkes.
- 57 Rådet har gjort gældende, at Kommissionen godkendte sagsøgernes anmodning om at udelukke den første række transaktioner, idet sagsøgerne ikke havde rapporteret nogen produktion af disse varer eller nogen produktionsomkostning i forbindelse hermed. Endvidere havde SPIG Interpipe ikke angivet, at der var foretaget noget køb af disse varer hos sagsøgerne. Institutionerne vurderede derfor, at de kunne godtage anmodningen uden at det var nødvendigt at foretage en fornyet kontrolundersøgelse, da de med rimelighed kunne antage, at de omhandlede rør ikke var blevet fremstillet af sagsøgerne i modsætning til rør omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-3P-197-2001.

— Rettens bemærkninger

- 58 Princippet om forbud mod forskelsbehandling forbyder dels, at ens situationer behandles forskelligt, dels at forskellige situationer behandles ens, medmindre der foreligger objektive grunde herfor (Domstolens dom af 27.1.2005, sag C-422/02 P, Europe Chemi-Con (Deutschland) mod Rådet, Sml. II, s. 791, præmis 33).

59 Det bemærkes, at i modsætning til, hvad sagsøgerne gør gældende, er omstændighederne vedrørende udelukkelsen af rørene omfattet af VKN AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 og ID4 forskellige fra omstændighederne vedrørende anmodningen om at udelukke atomrør omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-3P-197-2001. Det skal særligt konstateres, at til trods for, at rørene omfattet af VKN KE4 blev fremstillet af en af sagsøgerne, nemlig NTRP, var de rør, der var omfattet af andre VKN, ikke anført nogetsteds på listerne over sagsøgernes salg og produktionsomkostninger.

60 Således som det allerede er blevet bemærket ovenfor i præmis 48, var der endvidere på listen over SPIG Interpipes leverandører og køb kun anført en enkelt leverandør af rør omfattet af VKN KE4, nemlig en af sagsøgerne, NTRP. Det skal derfor konstateres, at de dele af sagsakterne, der vedrører atomrør omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-3P-197-2001, var særligt vanskelige at forstå, hvilket ikke var tilfældet for så vidt angår de dele, der vedrørte varer, som Kommissionen havde indvilliget i at udelukke fra beregningen af den normale værdi. Det følger heraf, at selv hvis der var tvivl om pålideligheden af oplysningerne vedrørende atomrør omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-3P-197-2001, har sagsøgerne ikke godtgjort, at en sådan tvivl også forelå for så vidt angår rør omfattet af andre VKN.

61 På den baggrund bør den del af det første anbringende, der vedrører tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, forkastes som ubegrundet.

Om tilsidesættelse af retten til forsvar og begrundelsespligten

— Parternes argumenter

62 Med det sjette anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af retten til forsvar. De modtog fra Kommissionen meddelelse om nye faktiske og retlige omstændigheder den 27. juni 2006, hvilket var den dag, hvor den anfægtede forordning blev vedtaget. Hertil kommer, at Rådet har tilsidesat artikel 253 EF, der pålægger det en begrundelsespligt, idet den anfægtede forordning ikke indeholder et tilfredsstillende svar på sagsøgernes argumenter vedrørende fastsættelsen af den normale værdi.

63 For så vidt angår retten til forsvar gør Rådet gældende, at Kommissionen har fremlagt forklaringer vedrørende fastsættelsen af den normale værdi i det andet dokument med endelige oplysninger af 24. april 2006, og at sagsøgerne har reageret på disse udtalelser i en meddelelse af 26. april 2006. For så vidt endvidere angår den angivelige tilsidesættelse af begrundelsespligten har Rådet gjort gældende, at der var tale om et meget konkret spørgsmål om et bestemt selskab og at dette spørgsmål derfor ikke blev udtrykkeligt behandlet i den anfægtede forordning. Under alle omstændigheder er det Rådets opfattelse, at dette spørgsmål er blevet behandlet i skrivelsen af 26. juni 2006 og i forbindelse med møder den 24. og 30. marts 2006.

— Rettens bemærkninger

64 Det fremgår af Domstolens praksis, at de krav, der følger af iagttagelsen af retten til forsvar, skal overholdes ikke blot inden for rammerne af procedurer, der kan føre til sanktioner, men også i forbindelse med undersøgelser, der går forud for vedtagelsen af antidumpingforordninger, som uanset deres generelle karakter kan påvirke de berørte virksomheder umiddelbart og individuelt og påføre dem skade (Domstolens dom af 27.6.1991, sag C-49/88, Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, Sml. I, s. 3187, præmis 15). De berørte virksomheder skal særligt have mulighed for under den administrative

procedure effektivt at fremsætte deres bemærkninger vedrørende rigtigheden og relevansen af de påberåbte faktiske omstændigheder samt vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sin påstand om, at der foreligger dumping og en deraf følgende skade (dommen i sagen Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, præmis 17). Disse krav er endvidere nærmere præciseret i grundforordningens artikel 20, hvori det i stk. 2 er bestemt, at klagerne, importørerne og eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet »kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger«.

- 65 Det bemærkes endvidere, at det følger af retspraksis, at den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 253 EF, klart og utvetydigt skal angive de betragtninger, som den fællesskabsmyndighed, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, for at de kan udøve deres ret til forsvar, og således at Fællesskabets retsinstanser kan udøve deres kontrol (Rettens dom af 12.10.1999, sag T-48/96, Acme Industry mod Rådet, Sml. II, s. 3089, præmis 141). Derimod er Rådet ikke forpligtet til at behandle alle de faktiske og retlige spørgsmål, der under den administrative procedure er fremført af de berørte parter, i begrundelsen for en forordning (jf. i den retning Rettens dom af 25.6.1998, forenede sager T-371/94 og T-394/94, British Airways m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2405, præmis 94). Endvidere kræves det ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige faktiske eller retlige momenter, som er relevante, idet spørgsmålet, om begrundelsen opfylder kravene, bl.a. skal vurderes i forhold til den sammenhæng, hvori retsakten indgår, samt på baggrund af alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (Rettens dom af 28.9.1995, sag T-164/94, Ferchimex mod Kommissionen, Sml. II, s. 2681, præmis 118).
- 66 Det er i lyset af det ovenstående, at det skal afgøres, om Rådet faktisk har tilsidesat retten til forsvar og begrundelsespligten.
- 67 For det første skal det vedrørende tilsidesættelsen af retten til forsvar — uden, at det er fornødent at tage stilling til, om betragtningerne vedrørende udelukkelse af atomrør omfattet af VKN KE4 og den tekniske standard TU 14-3P-197-2001 ved beregningen af den normale værdi er af væsentlig betydning — bemærkes, at der i modsætning til, hvad sagsøgerne har gjort gældende, ikke blev meddelt dem nogen nye faktiske omstændigheder eller begrundelser i de forsendelser, som de faktisk modtog den

27. juni 2006, dvs. dagen for den anfægtede forordnings vedtagelse. Sagsøgerne har gjort gældende, at Kommissionen i disse forsendelser for første gang oplyste, at atomrørene ikke kunne udelukkes fra beregningen af dumpingmargenen, idet de oplysninger, som Kommissionen havde til disposition, ikke var tilstrækkeligt pålidelige i mangel af en fornyet kontrol. Kommissionen havde imidlertid allerede i det andet dokument med endelige oplysninger af 24. april 2006 anført, at eftersom dens tjenestegrene ikke var i stand til at kontrollere de oplysninger, som sagsøgerne havde fremlagt, blev deres anmodning ikke efterkommet. Endvidere bemærkes, at sagsøgerne har reageret på Kommissionens erklæring i telefaks af 26. april 2006, og at de derfor har udøvet deres ret til forsvar på dette punkt.

- 68 Hvad for det andet angår tilsidesættelse af begrundelsespligten skal det konstateres, at når den anfægtede forordning ikke indeholder nogen henvisning til spørgsmålet om varer omfattet af VKN KE4, er det fordi dette spørgsmål kun vedrører sagsøgerne. Eftersom Kommissionens argumentation fremgår klart og utvetydigt af det andet dokument med endelige oplysninger af 24. april 2006, kan sagsøgerne ikke med rette kritisere Rådet for at have tilsidesat sin begrundelsespligt.
- 69 Det følger heraf, at det sjette anbringende om tilsidesættelse af kravene til iagttagelse af retten til forsvar og begrundelsespligten for så vidt angår fastsættelse af den normale værdi bør forkastes som ubegrundet.

Om konsekvenserne af manglende besvarelse af spørgeskemaerne fra selskaber tilknyttet fællesskabsproducenter

- 70 Inden for rammerne af det andet og tredje samt en del af det sjette anbringende støtter sagsøgerne sig på det samme faktum, nemlig den faktiske omstændighed, at hver af de fem producenter af sømløse rør, som Kommissionen lod indgå i den stikprøve, der lå til grund for dens undersøgelse, er tilknyttet selskaber, der ikke gav nogen besvarelse af spørgeskemaet.

71 Ifølge sagsøgerne har denne faktiske omstændighed medført:

- en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7 (andet anbringende)

- en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling (andet anbringende)

- en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 19, stk. 3 (andet anbringende)

- en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 5, stk. 4 (tredje anbringende)

- en tilsidesættelse af retten til forsvar og begrundelsespligten (sjette anbringende).

Om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7

— Parternes argumenter

72 Inden for rammerne af det andet anbringende gør sagsøgerne gældende, at for så vidt som hver af de fem producenter af sømløse rør, der indgik i stikprøven, er knyttet til et

eller flere produktions- og salgsselskaber, der ikke indgav særskilt besvarelse af Kommissionens spørgeskema, kan disse fem producenter ikke antages at have samarbejdet fuldt ud. Sagsøgerne mener, at den anfægtede forordning er støttet på fællesskaberhvervsgrenens angiveligt fulde samarbejde. Sagsøgerne konkluderer heraf, at vurderingen af skaden er i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7.

- 73 I denne forbindelse har sagsøgerne for det første gjort gældende, at det er umuligt at overholde de ovennævnte bestemmelser i grundforordningen, hvis der ikke er krav om, at alle enheder, der er tilknyttet fællesskabsproducenter og involveret i fremstilling eller salg af den pågældende vare, skal samarbejde fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen.
- 74 For det andet har sagsøgerne påpeget, at overtrædelse af ovennævnte bestemmelser ikke, således som Kommissionen tilsyneladende gør i sin skrivelse af 27. juni 2006, kan retfærdiggøres af manglen på en mærkbar virkning af det delvise samarbejde fra en koncern, hvori indgår en fællesskabsproducent, ved fastlæggelsen af den skade, som nævnte producent eller branchen som helhed har lidt. Ifølge sagsøgerne har Kommissionen støttet sig på »princippet om harmløse fejl«.
- 75 Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at Kommissionen ikke hævder, at princippet om harmløse fejl finder anvendelse på producenter/eksportører, således at de også har ret til kun delvist at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen.
- 76 For det andet udgør manglen på fuldstændige oplysninger vedrørende produktionen for alle de tilknyttede producenter og om salg til kunder uden tilknytning i første handelsled ifølge sagsøgerne ikke nogen harmløs fejl. Først og fremmest er de interne afregningspriser mellem koncernforbundne selskaber ikke pålidelige, og endvidere ville en fritagelse fra forpligtelsen til at besvare spørgeskemaet for alle tilknyttede handlende svare til at give fællesskabsproducenterne mulighed for frit at vælge, hvilke oplysninger de ønsker at meddele, således at fastlæggelsen af skaden ville blive påvirket.

- 77 Sagsøgerne har for det tredje bemærket, at Kommissionens fremgangsmåde for så vidt angår den omstændighed, at et delvist samarbejde inden for en koncern ikke medfører nogen væsentlig påvirkning, er for forenklet og dermed urigtig. Visse dele af en concerns delvise samarbejde giver et ufuldstændigt og forvrænget billede af den pågældende koncern eller af fællesskaberhvervsgrenen som helhed.
- 78 Sagsøgerne har for det fjerde gjort gældende, at princippet om harmløse fejl ikke kan udgøre et forsvar, der kan afhjælpe de mange tilsidesættelser af grundforordningens artikel 3.
- 79 Sagsøgerne har for det femte bemærket, at Kommissionen, for så vidt som den ikke har modtaget fuldstændige oplysninger og ikke har været i stand til at kontrollere disse, ikke med sikkerhed kan sige, at omfanget og værdien af produktion og salg, for hvilke den ikke har modtaget oplysninger, var tilstrækkelig ubetydelige til ikke at have nogen indvirkning på bedømmelsen af skaden.
- 80 For det tredje har sagsøgerne gjort gældende, at den i dette tilfælde foreliggende mangel på fuldt samarbejde fra de af stikprøven omfattede fællesskabsproducenter har haft en betydelig indvirkning på bedømmelsen af den skade, som disse producenter og fællesskaberhvervsgrenen som helhed har lidt. Kommissionen støttede mere specifikt sin beregning af skadesmargenen næsten udelukkende på fællesskabsproducenternes afregningspriser. Denne fremgangsmåde har ført til en betydelig overvurdering af skadesmargenerne.
- 81 Rådet har som svar på sagsøgernes argumenter gjort gældende, at institutionerne med rette har lagt til grund, at alle de fællesskabsproducenter, der var omfattet af stikprøven, samarbejdede.

- 82 Rådet har gjort gældende, at begrebet samarbejdet ikke skal fortolkes bogstaveligt på den måde, at der for alle spørgsmål fra Kommissionen skal afgives fuldstændige og præcise svar. Kommissionen vurderer altid om og i hvilket omfang den omstændighed, at der ikke er fremlagt visse oplysninger, har været til skade for undersøgelsen. Dette gælder både for eksportører og for fællesskabsproducenter, selv om Kommissionen kan anvende forskellige kriterier for eksportører og fællesskabsproducenter, da disse to grupper af selskaber fremlægger oplysninger, der tjener forskellige formål. I denne forbindelse har Rådet også påpeget, at det aldrig har støttet sig på tilstedeværelsen af en harmløs fejl som begrundelse for de angivelige tilsidesættelser.
- 83 Ifølge Rådet var det i dette tilfælde med rette, at Kommissionen under hensyn til de faktiske omstændigheder, der forelå til behandling, ikke udelukkede nogen af de selskaber, der var omfattet af stikprøven, fra fællesskabserhvervsgrenen.
- 84 Rådet har for det første vedrørende sagsøgernes antagelse, hvorefter beregningen af skadesmargenen blev fordrejet på grund af manglende samarbejde, bemærket, at Kommissionen har behov for salgspriserne for en uafhængig køber i første handelsled for at kunne bestemme de gennemsnitlige salgspriser for alle fællesskabsproducenter og den gennemsnitlige vejede underbudsmargen. I dette tilfælde udgjorde den vejede gennemsnitlige underbudsmargen 32%. Ifølge Rådet ville denne margin, såfremt de manglende oplysninger vedrørende visse forbundne selskabers salg var blevet inddraget, kunne have været 30, 32 eller 35%, hvilket ikke ville have ændret den konklusion, at et betydeligt underbud fandt sted, og at importdumpingen forvoldte skade på fællesskabserhvervsgrenen. Rådet har også gjort gældende, at sagsøgernes henvisning til beregningen af skadesmargenen er uden betydning i denne sammenhæng. Skadesmargenen er kun egnet til anvendelse af reglen om mindste told, hvilket betyder, at tolden skal være lig med dumpingmargenen eller skadesmargenen, såfremt sidstnævnte er lavere. I den foreliggende sag ville inddragelse af salg af den omhandlede vare foretaget af Vallourec & Mannesmann Oil & Gas Ltd (herefter »VMOG Det Forenede Kongerige«) og Productos Tubolares, der udgjorde mindre end 8% af fællesskabserhvervsgrenens salg af varen, ikke på nogen måde føre til, at skadesmargenen, der anslås til 57% procent, ville falde til et lavere niveau end den beregnede dumpingmargin på 25,7%.

85 Rådet har endvidere gjort gældende, at sagsøgerne lægger den antagelse til grund, at de fællesskabsproducenter, der har indgivet klage, og som er omfattet af stikprøven, faktisk ikke har samarbejdet. For så vidt som manglende oplysninger vedrørende nogle af fællesskabsproducenternes datterselskaber ikke havde nogen væsentlig indvirkning på gennemgangen af skaden og årsagssammenhængen, er denne antagelse urigtig, og antagelsen om, at der er sket tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7, bør forkastes.

— Rettens bemærkninger

86 Således som det allerede er blevet nævnt i præmis 38 og 39 ovenfor, har Fællesskabets institutioner med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer; de skal undersøge, og Fællesskabets retsinstansers prøvelse af institutionernes skøn må begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder, på grundlag af hvilke det anfægtede valg er foretaget, er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbar urigtig vurdering af de nævnte faktiske omstændigheder, eller at der ikke foreligger magtfordrejning.

87 Det bemærkes i øvrigt, at selv om det i henhold til grundforordningen påhviler Kommissionen som undersøgelsesmyndighed at afgøre, om der foregår dumping med hensyn til den vare, der er omfattet af antidumpingsagen, og om den forårsager skade, når den bringes i fri omsætning i Fællesskabet, og selv om det derfor i denne forbindelse ikke tilkommer institutionen at frigøre sig for en del af den bevisbyrde, der påhviler den i denne forbindelse (jf. i denne retning Rettens dom af 17.12.1997, sag T-121/95, EFMA mod Rådet, Sml. II, s. 2391, præmis 74, og dommen i sagen Acme mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 41, præmis 40), forholder det sig ikke desto mindre således, at grundforordningen ikke tillægger Kommissionen undersøgelsesbeføjelser, der gør det muligt for den at tvinge selskaber til at deltage i undersøgelsen eller fremlægge oplysninger. Under disse omstændigheder er Rådet og Kommissionen afhængige af parternes frivillige samarbejde om at forsyne institutionerne med de nødvendige oplysninger inden for de fastsatte frister. Parternes besvarelse af spørgeskemaet, der omhandles i grundforordningens artikel 6, stk. 2, er således afgørende for antidumpingprocedurens gennemførelse (dommen i sagen Shandong Reipu Biochemicals mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 38, præmis 65).

- 88 Det fremgår imidlertid af grundforordningens artikel 18 med titlen »Manglende samarbejde« og nærmere bestemt af bestemmelsens stk. 3, at »[s]elv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, bør der ikke ses bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og at den pågældende part har handlet efter bedste evne«.
- 89 Det er inden for denne ramme, at der skal foretages en bedømmelse af, om den omstændighed, at selskaberne med tilknytning til de fællesskabsproducenter, der var omfattet af stikprøven, ikke besvarede spørgeskemaet, således som sagsøgerne gør gældende, udgør et mangler på samarbejde for så vidt angår disse producenter, der fordrejer resultatet af skadesvurderingen i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7.
- 90 Selv om parterne i en antidumpingprocedure i princippet i henhold til grundforordningens artikel 6, stk. 2, er forpligtede til at besvare Kommissionens spørgeskema, følger det af ordlyden af samme forordnings artikel 18, stk. 3, at der ikke bør ses bort de oplysninger, der fremlægges i en anden form, eller i et andet dokument, når de fire betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse, er opfyldt.
- 91 Når en part har undladt at indsende besvarelse af spørgeskemaet, men har givet oplysninger i et andet dokument, kan den pågældende part ikke kritiseres for manglende samarbejde, forudsat, for det første, at eventuelle mangler ikke har en sådan karakter, at det er urimeligt vanskelig at nå frem til nogenlunde pålidelige konklusioner, for det andet, at oplysningerne er fremlagt i passende tid, for det tredje, at de kan kontrolleres, og, for det fjerde, at den pågældende part har handlet efter bedste evne.
- 92 Det følger heraf, at i modsætning til, hvad sagsøgerne har gjort gældende, indebærer den omstændighed, at et selskab, der er tilknyttet en fællesskabsproducent, undlader at indsende en besvarelse af Kommissionens spørgeskema, ikke nødvendigvis, at

producenten skal betragtes som usamarbejdsvillig. Således skal nævnte producent ikke betragtes som usamarbejdsvillig, hvis manglerne i de fremlagte oplysninger ikke har haft nogen væsentlig indvirkning på undersøgelsen.

⁹³ I den foreliggende sag fremgår det af sagsakterne, at Kommissionen udarbejdede og tilsendte hver af fællesskabsproducenterne et særskilt spørgeskema for deres tilknyttede produktions- og salgsselskaber. Disse producenter var således forpligtede til at afgive et svar på dette spørgeskema for hvert af disse tilknyttede selskaber. Imidlertid fremgår det af dokumenter, som Rådet har fremlagt, at følgende tilknyttede selskaber ikke afgav noget svar på spørgeskemaet:

- Vallourec Mannesmann Oil & Gas Germany GmbH (herefter »VMOG Tyskland«), produktions- og salgsselskab tilknyttet V & M Tyskland

- Productos Tubulares, SA, produktions- og salgsselskab tilknyttet Tubos Reunidos

- Acecsa-Aceros Calibrados, SA (herefter »Acecsa«), produktions- og salgsselskab tilknyttet Tubos Reunidos

- Almesa Almacenes Metalurgicos (herefter »Almesa«), handelsselskab tilknyttet Tubos Reunidos

- Dalmine Benelux BV, Dalmine France SARL, Dalmine Deutschland GmbH, Tenaris Global Services (UK), Eurotube Ltd, Quality Tubes Ltd, handelsselskaber eller videresalgs-distributionselskaber tilknyttet Dalmine

— Tenaris West Africa Ltd, selskab tilknyttet Dalmine med ansvar for, først, forarbejdning af rør, dernæst, administrative opgaver.

- 94 Det fremgår endvidere af sagsakterne, at et produktions- og salgsselskab, VMOG Det Forenede Kongerige, tilknyttet V & M Tyskland og V & M Frankrig, indleverede sin besvarelse af spørgeskemaet efter fristens udløb. Kommissionen tog således ikke denne besvarelse i betragtning ved fastlæggelsen af skaden.
- 95 Det skal derfor afgøres, hvorvidt de fire betingelser i grundforordningens artikel 18, stk. 3, er opfyldt for disse selskaber, således at Rådet ikke kan kritiseres for at have foretaget et åbenbart urigtigt skøn, idet det lagde til grund, at den omstændighed, at selskaber, der er tilknyttet fællesskabsproducenter, har undladt at indlevere en besvarelse af spørgeskemaet, hverken har fordrejet fastlæggelsen af skaden eller beregningen af skadesmargenen.
- 96 Hvad for det første angår fastlæggelsen af skaden bør der for hvert tilknyttet selskab foretages en gennemgang af de oplysninger, som forelå for Rådet og Kommissionen, med henblik på at kontrollere, om de mangler, som disse selskaber har forårsaget ved at undlade at indsende svar på spørgeskemaet, har gjort denne fastlæggelse urimeligt vanskelig. For så vidt angår tilknyttede produktions- og salgsselskaber bør der udvises særlig opmærksomhed vedrørende manglende oplysninger om de tilknyttede selskabers produktion og salg og deres potentielle indflydelse på fastlæggelsen af skaden. Det bør endvidere kontrolleres, om de oplysninger, som forelå for Rådet og Kommissionen, opfylder de tre sidste betingelser, der er fastsat i grundforordningens artikel 18, stk. 3.
- 97 For så vidt angår VMOG Tyskland fremgår det af besvarelsen af Rettens skriftlige spørgsmål, at Rådet støttede sig på følgende dokumenter med henblik på at vurdere konsekvenserne af, at dette selskab ikke havde indgivet noget svar på spørgeskemaet: listen over hver enkelt salgstransaktion for V & M Tyskland, skema med gengivelse af

V & M Tysklands produktion og skema med angivelse af mængde og værdi af V & M Tysklands salg. Disse dokumenter blev indgivet af V & M Tyskland i passende tid og blev kontrolleret af Kommissionen.

- 98 Da tallene for VMOG Tysklands salg og produktion var inkluderet i V & M Tysklands svar på spørgeskemaet, hvilket bekræftes af de dokumenter, som Rådet har fremlagt, blev de taget i betragtning inden for rammerne af fastlæggelsen af skaden. På den baggrund skal det konstateres, at Rådet ikke har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at kræve, at VMOG Tyskland skulle indgive et svar på spørgeskemaet, og idet det lagde til grund, at VMOG Tysklands manglende besvarelse af spørgeskemaet ikke har fordrejet fastlæggelsen af skaden.
- 99 Vedrørende Productos Tubulares fremgår det af besvarelsen af Rettens skriftlige spørgsmål, at Rådet støttede sig på følgende elementer ved vurderingen af dette selskabs manglende besvarelse af spørgeskemaets indvirkning på fastlæggelsen af skaden: den fortrolige udgave af Productos Tubulares svar på spørgeskemaet for stikprøven og et fortroligt bilag til klagen med en vurdering af produktionskapaciteten og produktionen vedrørende de fællesskabsproducenter, der ikke stod bag klagen. Productos Tubulares fremlagde disse oplysninger i passende tid.
- 100 Det bemærkes indledningsvis, at Productos Tubulares i modsætning til Tubos Reunidos ikke støttede klagen. Oplysningerne om dette selskab kunne derfor i princippet lades ude af betragtning ved gennemgangen af fællesskabserhvervsgrænens situation, der er blevet gengivet i betragtning 155-176 til den anfægtede forordning, hvilken gennemgang var nødvendig for fastlæggelsen af skaden, for så vidt som udeladelse af disse oplysninger ikke påvirkede vurderingen. I sidstnævnte situation ville det have været nødvendigt enten at tage disse oplysninger i betragtning eller at have set bort fra oplysninger vedrørende Tubos Reunidos. I dette tilfælde fremgår det af en gennemgang af de dokumenter, som Rådet har fremlagt, at Productos Tubulares' produktion og salg tegnede sig for mindre end 3% af fællesskabserhvervsgrænens produktion og salg i den periode. Dette betyder, at hvis Productos Tubulares manglende svar på spørgeskemaet havde betydning for fastlæggelsen af skade og årsagssammenhæng, var denne kun ubetydelig. Selv om Rådet ikke havde nogen oplysninger om perioden forud for undersøgelsen, nemlig for årene 2001 til 2003, havde manglen på

oplysninger for denne periode ingen indflydelse på fastlæggelsen af skade, idet manglende oplysninger i bedste fald ville have ført til, at skaden blev undervurderet snarere end overvurderet. Desuden havde Rådet kontrolleret hos Tubos Reunidos, at intet salg havde fundet sted mellem dette selskab og Productos Tubulares.

- 101 Det bør således konkluderes, at Rådet ikke har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, da det ikke krævede, at Productos Tubulares skulle indgive et svar på spørgeskemaet, og idet det lagde til grund, at den manglende besvarelse fra dette selskab ikke fordrejede fastlæggelsen af skaden.
- 102 For så vidt angår Acecsa fremgår det af dokumenter fra Rådet, at dette selskab i den undersøgte periode begrænsede sig til at købe en lille mængde af den berørte vare af Tubos Reunidos, hvilken mængde var bestemt til at blive forarbejdet til en anden vare end den berørte. Det fremgår endvidere af sagens akter, bl.a. af den ikke-fortrolige udgave af Tubos Reunidos svar på spørgeskemaet, at denne mængde i løbet af den undersøgte periode ikke svarede til mere end 4% af Tubos Reunidos' salg eller mere end 1% af det samlede salg for de fællesskabsproducenter, der står bag klagen. I lyset af det ovenstående kan Acecsas manglende besvarelse af spørgeskemaet ikke have haft væsentligt indflydelse på de oplysninger, der blev benyttet ved fastlæggelse af skaden. Selv om Rådet endvidere helt ligesom vedrørende Productos Tubulares ikke havde nogen oplysninger om perioden forud for undersøgelsen, nemlig for årene 2001 til 2003, havde manglen på oplysninger for denne periode ingen indflydelse på fastlæggelsen af skade, idet manglende oplysninger i bedste fald ville have ført til, at skaden blev undervurderet snarere end overvurderet. Desuden blev Tubos Reunidos' besvarelse af spørgeskemaet indleveret i passende tid og kontrolleret af Kommissionens tjenestegrene. Under disse omstændigheder bør det konstateres, at Rådet ikke har foretaget noget åbenbart urigtigt skøn, da det ikke krævede, at Acecsa skulle indsende en korrekt og passende besvarelse af spørgeskemaet.
- 103 Vedrørende Almesa fremgår det af de af Rådet fremlagte dokumenter, at dette selskab er et handelsselskab. Dette selskabs salgsmængde blev taget i betragtning ved vurderingen af skaden gennem Tubos Reunidos' salg til dette selskab. Derudover fremgår det af sagens akter, især af den ikke-fortrolige udgave af Tubos Reunidos' besvarelse af spørgeskemaet, at de priser, som Tubos Reunidos har faktureret Almesa, i

gennemsnit oversteg de priser, der faktureredes uafhængige kunder. Det betyder, at det beløb, der blev taget i betragtning med hensyn til værdien af salget, ikke blev undervurderet og derfor ikke havde nogen indflydelse på fastlæggelsen af skaden. Det bør derfor konstateres, at Rådet ikke har foretaget noget åbenbart urigtigt skøn, da det krævede, at Almesa skulle fremlægge yderligere oplysninger i form af en korrekt og passende besvarelse af spørgeskemaet.

104 For så vidt angår Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Euro Tube, Tenaris Global Services (UK) og Quality Tubes fremgår det af de af Rådet fremlagte dokumenter, at Dalmine har ikke foretaget noget salg til Dalmine Benelux, Dalmine Deutschland og Euro Tube i den undersøgte periode. For så vidt angår Quality Tubes og Tenaris Global Services (UK) indeholder den fortrolige udgave af Dalmines besvarelse af spørgeskemaet en liste over hver enkelt salgstransaktion, hvilket betyder, at disse oplysninger blev taget i betragtning i forbindelse med vurderingen af skaden. Hvad endelig angår Dalmine France var dette selskabs salg i Fællesskabet nødvendigvis marginalt, fordi Dalmines samlede salg til disse seks tilknyttede selskaber udgjorde mindre end 4% af det samlede salg af den pågældende vare i den undersøgte periode.

105 Under alle omstændigheder fremgår det af sagsakterne, herunder bl.a. af den ikke-
fortrolige udgave af Dalmines besvarelse af spørgeskemaet, der blev fremlagt i passende tid og kontrolleret af Kommissionen, at Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) og Quality Tubes var aktive inden for enten handel eller videresalgsgistribution. Det følger heraf, at disse selskabers salg blev taget i betragtning ved vurderingen af skaden gennem Dalmines salg til disse selskaber.

106 På den baggrund bør det konstateres, at Rådet ikke har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, da det ikke krævede, at Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) og Quality Tubes skulle afgive yderligere oplysninger i form af en korrekt og passende besvarelse af spørgeskemaet, og idet det lagde til grund, at Dalmine havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen.

- 107 For så vidt angår Tenaris West Africa fremgår det af de af Rådet fremlagte dokumenter, at dette selskab ikke har været involveret i hverken produktion eller salg af den berørte vare. Det fremgår af besvarelsen af Rettens skriftlige spørgsmål, at Rådet støttede sig på en e-mail fra Dalmine til Kommissionen af 24. maj 2006, da det foretog bedømmelse af virkningen af, at dette selskab ikke havde indgivet nogen besvarelse af spørgeskemaet. Da denne e-mail blev modtaget i passende tid, bør det konstateres, at Rådet ikke har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, da det ikke krævede, at dette selskab skulle afgive yderligere oplysninger i form af en korrekt og passende besvarelse af spørgeskemaet, og idet det lagde til grund, at Dalmine havde samarbejdet i forbindelse med undersøgelsen.
- 108 Hvad endelig angår VMOG Det Forenede Kongerige skal det bemærkes, at dette selskab indgav sin besvarelse af spørgeskemaet efter fristens udløb, hvorfor dets oplysninger ikke kunne anvendes til fastlæggelse af skaden. Under alle omstændigheder fremgår det af sagsakterne, at dette selskab ikke står bag klagen. Oplysningerne om dette selskab bør således i princippet ikke tages i betragtning ved vurderingen af fællesskaberhvervsgrenens situation med henblik på fastlæggelsen af skaden, medmindre denne udeladelse fordrejer denne fastlæggelse. I sidstnævnte tilfælde bør disse oplysninger enten tages i betragtning, eller der bør ses bort fra oplysningerne om V & M Tyskland og V & M Frankrig. Ved afgørelsen af, om denne gennemgang blev fordrejet, støttede Rådet sig på følgende dokumenter: skemaet med gengivelse af VMOG Det Forenede Kongeriges produktionsmængde, skemaet med gengivelse af omfang og værdi af VMOG Det Forenede Kongeriges salg og listen over V & M Frankrigs salgstransaktioner.
- 109 Således som det bekræftes af de fremlagte dokumenter, kunne Rådet på grundlag af det for sent indgivne svar fastslå, at VMOG Det Forenede Kongeriges salg i den undersøgte periode udgjorde mindre end 3% af det samlede salg til de fællesskabsproducenter, der stod bag klagen. Den omstændighed, at disse 3% ikke blev taget i betragtning, kan ikke have haft en afgørende indflydelse på fastlæggelsen af skaden. Det bør endvidere lægges til grund, at de oplysninger, som Rådet har støttet sig på ved fastlæggelsen af dette selskabs andel af fællesskaberhvervsgrenens salg, blev indgivet i passende tid som omhandlet i grundforordningens artikel 18, stk. 3.

- 110 Det bør således konstateres, at Rådet ikke har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at udelukke V & M Tyskland og V & M Frankrig — hvilke fællesskabsproducenter indgik i stikprøven som tilknyttede til VMOG Det Forenede Kongerige — ved definitionen af fællesskaberhvervsgrenen.
- 111 Herefter bemærkes for så vidt angår beregningen af skadesmargenen i overensstemmelse med, hvad Rådet har anført, at i medfør af grundforordningens artikel 9, stk. 4, hvori reglen om den lavere told er fastsat, anvendes skadesmargenen kun til at bestemme størrelsen af antidumpingtolden, når dumpingmargenen er højere end skadesmargenen. I den foreliggende sag var den antidumpingtold, der blev pålagt sagsøgerne, støttet på sagsøgernes antidumpingmargen, nemlig 25,7%, og ikke på skadesmargenen på 57%. Hvis det antages, at skadesmargenen var støttet på de salgspriser, som fællesskabsproducenterne anvendte i forhold til VMOG Det Forenede Kongerige, Productos Tubulares og de til Dalmine knyttede selskaber, udgjorde salgene til disse selskaber op til 10% af fællesskaberhvervsgrenenes samlede salg. Det ville derfor have været nødvendigt, således som Rådet har gjort gældende, at disse tilknyttede selskabers salgspriser skulle have været helt uforholdsmæssige i forhold til de andre salgspriser, der blev taget i betragtning inden for rammerne af beregningen af skadesmargenen, for at sidstnævnte skulle fastsættes til et lavere niveau end dumpingmargenen.
- 112 På baggrund af det ovenstående bør det konstateres, at Rådet ikke har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, da det lagde til grund, at den omstændighed, at manglende indgivelse af besvarelse af spørgeskemaet fra de selskaber, der er tilknyttet fællesskabsproducenterne, ikke fordrejede hverken fastlæggelsen af skaden eller beregningen af skadesmargenen eller udgjorde en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7.
- 113 Det følger heraf, at det andet anbringendes led vedrørende tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7, bør forkastes som ubegrundet.

Om tilsidesættelsen af princippet om forbud mod forskelsbehandling

— Parternes argumenter

- 114 Inden for rammerne af det andet anbringende gør sagsøgerne gældende, at Rådet har tilsidesat princippet om forbud mod forskelsbehandling. Selv om Kommissionen inden for rammerne af undersøgelsen krævede, at selskaber tilknyttet producenter/eksportører af den berørte vare skulle besvare et spørgeskema, opstillede den imidlertid ikke et sådant krav vedrørende salgsselskaber tilknyttet fællesskabsproducenterne.
- 115 Det er sagsøgernes opfattelse, at den forklaring, som Kommissionen har givet, ikke kan berettige forskelsbehandling. Selv om det er korrekt, at der beregnes en dumpingmargen for hver gruppe af tilknyttede producenter/eksportører, mens den af fællesskabserhvervsgrenen lidt skade fastlægges i forhold til hele sektoren, er det for det første ikke sandt, at de to vurderinger kræver, at de berørte parter udviser forskellige grader af samarbejdsvilje. Ifølge sagsøgerne kan fastlæggelsen af skaden — på samme måde som dumpingmargenen kan blive fordrejet, hvis en gruppe tilknyttede producenter afgiver en besvarelse fra kun en blandt disse, som ikke udøver dumping, mens en anden blandt dem gør det — blive fordrejet, hvis en fællesskabsproducent, der driver produktionsanlæg på to forskellige steder, hvoraf det ene lider skade og det andet ikke gør, afgiver en besvarelse på grundlag af det produktionsanlæg, der har lidt skade.
- 116 Sagsøgerne har for det andet bemærket, at proceduren for beregning af skademargenen kræver, at producent-eksportører og fællesskabsproducenter samarbejder i nøjagtig samme grad, hvilket betyder, at enhver forskelsbehandling mellem dem er uberettiget.
- 117 Sagsøgerne har for det tredje gjort gældende, at der ifølge spørgeskemaets ordlyd udtrykkeligt pålægges fællesskabsproducenterne en forpligtelse til at fremlægge

oplysninger vedrørende ikke blot hvert tilknyttet produktionsselskab, men ligeledes vedrørende hvert tilknyttet salgsselskab. De pålægges med andre ord samme forpligtelser som producenter-eksportører.

- 118 Rådet har bestridt, at der skulle være forekommet en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling. Rådet har således gjort gældende, at sagsøgerne ikke på noget tidspunkt har forsøgt at godtgøre, at den faktiske omstændighed, at en eksportør ikke besvarer et spørgeskema for tilknyttede selskaber, og den faktiske omstændighed, at en fællesskabsproducent ikke besvarer sådan et spørgeskema, udgør lignende situationer. Ifølge Rådet berettiges den angivelige forskelsbehandling af den forskel i benyttelsen af de ønskede oplysninger, der tilsigtes, nemlig fastlæggelse af skaden, vedrørende de oplysninger, der fremlægges af fællesskabsproducenterne, og beregning af dumpingmargenen vedrørende de oplysninger, der fremlægges af producenter/eksportører. Sagsøgerne har heller ikke godtgjort, at Kommissionen faktisk har behandlet eksportørerne og fællesskabsproducenterne forskelligt.

— Rettens bemærkninger

- 119 Det er på baggrund af den ovenfor i præmis 58 nævnte retspraksis, at der bør foretages undersøgelse af den angivelige tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling. I henhold til denne retspraksis kan der kun forekomme forskelsbehandling, hvis den situation, der i denne sag foreligger for fællesskabsproducenter, svarer til den, der foreligger for producent-eksportører, og Kommissionen har behandlet førstnævnte forskelligt i forhold til sidstnævnte.
- 120 Det skal indledningsvis bemærkes uden henvisning til den foreliggende sag, at situationen for producent-eksportører i forhold til forpligtelsen til at besvare Kommissionens spørgeskema, og situationen for fællesskabsproducenter vedrørende samme forpligtelse i princippet er ikke ens. Således som Rådet har bemærket i dets skriftlige indlæg, har den besvarelse af spørgeskemaet, som en producent-eksportører bør foretage, en bestemmelse af dumpingmargenen til formål, idet denne er støttet på hver enkelt virksomheds egne oplysninger. Derimod har det svar på spørgeskemaet, som fællesskabsproducenterne skal give, til formål at fastslå skaden, der er baseret på en gennemgang af hele fællesskaberhvervsgrænsen.

- 121 Det kan imidlertid ikke i denne sag udelukkes, at de omstændigheder, der førte Kommissionen til at konkludere, at det var nødvendigt for producent-eksportører at indsende en besvarelse af spørgeskemaet for alle deres tilknyttede selskaber, var sammenlignelige med de omstændigheder, der førte Kommissionen til at konkludere, at de i præmis 93 og 94 ovenfor nævnte fællesskabsproducenter ikke udviste manglende samarbejdsvilje, for så vidt som de ikke afgav en sådan besvarelse.
- 122 Det bør imidlertid konstateres, at sagsøgerne har forsøgt at godtgøre, at situationen for, på den ene side, producent-eksportører og, på den anden side, fællesskabsproducenter var sammenlignelig, men ikke har formået at bevise, at det forholdt sig sådan i denne sag.
- 123 Det bemærkes endvidere, at sagsøgerne ikke har fremlagt noget bevis for, at Kommissionen faktisk har behandlet producent-eksportører og fællesskabsproducenter forskelligt. Sagsøgerne har i deres skriftlige indlæg begrænset sig til at anføre, at Kommissionen har erkendt, at den ikke har krævet, at selskaber tilknyttet fællesskabsproducenter skulle besvare spørgeskemaet. Sagsøgerne har imidlertid ikke godtgjort, at Kommissionen har stillet et sådant krav i forhold til producent-eksportører.
- 124 Det følger af ovenstående betragtninger, at sagsøgerne på ingen måde har godtgjort, at Kommissionens afgørelse om ikke at kræve, at selskaber tilknyttet fællesskabsproducenter skulle indgive besvarelse af Kommissionens spørgeskema, skulle udgøre forskelsbehandling.
- 125 Derfor bør det andet anbringendes led vedrørende tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling forkastes som ubegrundet.

Om tilsidesættelsen af grundforordningens artikel 19, stk. 3

— Parternes argumenter

¹²⁶ Inden for rammerne af det andet anbringende har sagsøgerne bemærket, at hvis det, således som Rådet har gjort gældende, antages, at undersøgelsens sagsakter indeholder oplysninger, der godtgør, at det ikke havde nogen væsentlig indflydelse på fastlæggelsen af den skade, som fællesskabsproducenterne har lidt, at de fællesskabsproducenterne tilknyttede selskaber ikke besvarede spørgeskemaet, kan Rådet i henhold til grundforordningens artikel 19, stk. 3, ikke med rette støtte sig på disse oplysninger, eftersom de ikke-fortrolige sagsakter vedrørende undersøgelsen ikke indeholder nogen oplysninger af denne type.

¹²⁷ Rådet har bemærket, at det i grundforordningens artikel 19, stk. 3, ikke er fastsat, at der altid bør ses bort fra oplysninger, vedrørende hvilke der ikke foreligger et ikke-fortroligt sammendrag, men at disse oplysninger kan lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Den forpligtelse, der i medfør af grundforordningens artikel 19, stk. 3, påhviler parterne i en antidumpingundersøgelse til at fremlægge et ikke-fortroligt sammendrag af de oplysninger, som de forelægger Kommissionen, tilsigter at beskytte retten til forsvar for så vidt angår de øvrige parter. Rådet har derfor konkluderet, at sagsøgerne som grundlag for annullation af en antidumpingforanstaltning kun kan påberåbe sig Kommissionens anvendelse af oplysninger, vedrørende hvilke der ikke er blevet fremlagt et ikke-fortroligt sammendrag, hvis de kan godtgøre, at anvendelsen af disse oplysninger udgør en tilsidesættelse af deres ret til forsvar. Dette er ikke tilfældet her.

— Rettens bemærkninger

¹²⁸ Det bemærkes indledningsvis, at sagsøgernes anbringende vedrørende tilsidesættelse af grundforordningens artikel 19, stk. 3, for første gang blev fremsat i replikken. Nye

anbringender må i princippet ikke fremsættes under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne (Rettens dom af 14.3.2007, sag T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products mod Rådet, Sml. II, s. 669, præmis 60).

- 129 I det foreliggende tilfælde var det på grundlag af oplysninger, der blev fremlagt for første gang af Rådet i svarskriftets punkt 52, 53, 55, 59, 60 og 64 og fodnote 31, at sagsøgerne gjorde dette nye anbringende gældende. Det er derfor på grundlag af faktiske omstændigheder, der er kommet frem under retsforhandlingerne, at sagsøgernes nye anbringende om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 19, stk. 3, er støttet. Det følger heraf, at dette anbringende skal antages til realitetsbehandling.
- 130 Med hensyn til, om dette anbringende er velbegrunder, skal det først bemærkes, at det i henhold til ordlyden af grundforordningens artikel 19, stk. 3, ikke er fastsat, at Kommissionen blot kan vælge at se bort fra fortrolige oplysninger, vedrørende hvilke der ikke foreligger et ikke-fortroligt sammendrag.
- 131 Det bemærkes for det andet, at formålet med grundforordningens artikel 19 er at beskytte ikke blot forretningshemmeligheder, men også retten til forsvar for øvrige parter i antidumpingproceduren. Dette indebærer i henhold til retspraksis, at uregelmæssigheder inden for rammerne af en antidumpingprocedure, der optræder i Kommissionens meddelelse af ikke fortrolige sammenfatninger, imidlertid kun udgør en krænkelse af processuelle rettigheder, som kan begrunde annullation af forordningen om fastsættelse af antidumpingtold, såfremt vedkommende ikke havde et tilstrækkeligt kendskab til dokumentets eller dokumenternes væsentlige indhold, og derfor ikke på effektiv måde kunne give udtryk for sit synspunkt vedrørende deres rigtighed eller relevans (jf. i denne retning vedrørende artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 209, s. 1), hvis normative indhold i det væsentlige er identisk med grundforordningens artikel 19, stk. 3, Rettens dom af 15.10.1998, sag T-2/95, Industrie des poudres sphériques mod Rådet, Sml. II, s. 3939, præmis 137). Det bør dermed, således som Rådet har anført, konstateres, at Kommissionens benyttelse af oplysninger, vedrørende hvilke der ikke er fremlagt et ikke-fortroligt sammendrag, kun kan gøres gældende som begrundelse for annullation af en antidumpingforanstaltning af parter i

en antidumpingprocedure, hvis de kan godtgøre, at benyttelsen af disse oplysninger har udgjort en tilsidesættelse af deres ret til forsvar.

¹³² Det er på denne baggrund, at det skal kontrolleres, om Kommissionen og Rådet har tilsidesat grundforordningens artikel 19, stk. 3. I denne henseende har Rådet, som svar på spørgsmål fra Retten, anført, at Kommissionen med henblik på at kontrollere, at den manglende besvarelse af spørgeskemaet fra EF-producenternes datterselskaber ikke havde indvirkning på fastlæggelsen af skaden, støttede sig på følgende dokumenter:

- for VMOG Tyskland: listen over hver enkelt salgstransaktion for V & M Tyskland, skemaet med gengivelse af V & M Tysklands produktion og skemaet med angivelse af mængde og værdi af V & M Tysklands salg; Kommissionen har med andre ord støttet sig på oplysninger, der var indeholdt i besvarelsen af spørgeskemaet for V & M Tyskland, vedrørende hvilket der blev fremlagt en ikke-fortrolig udgave

- for VMOG Det Forenede Kongerige: skemaet med gengivelse af VMOG Det Forenede Kongeriges produktionsmængde, skemaet med gengivelse af omfang og værdi af VMOG Det Forenede Kongeriges salg og listen over V & M Frankrigs salgstransaktioner; selv om sidstnævnte liste blev medtaget i den fortrolige udgave af V & M Frankrigs svar på spørgeskemaet, der fandtes i en ikke-fortrolig udgave, var de to første tabeller medtaget i den fortrolige udgave af VMOG Det Forenede Kongeriges besvarelse af spørgeskemaet, som ikke fandtes i en ikke-fortrolig udgave

- for Productos Tubulares: den fortrolige udgave af Productos Tubulares svar på spørgeskemaet for stikprøven og et fortroligt bilag til klagen med en vurdering af produktionskapaciteten og produktionen vedrørende de fællesskabsproducenter, der ikke stod bag klagen; selv om der fandtes en ikke-fortrolig udgave af sidstnævnte dokument, forelå der ikke en sådan vedrørende det førstnævnte dokument

- for Acecsa: afsnit D.2 i Tubos Reunidos' besvarelse af spørgeskemaet, vedrørende hvilken der fandtes en ikke-fortrolig udgave

- for Almesa: listen over hver enkelt salgstransaktion for Tubos Reunidos, der viser den enkelte transaktion; denne liste blev medtaget i den fortrolige udgave af dette selskabs svar på spørgeskemaet, der ligeledes fandtes i en ikke-fortrolig udgave

- for Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) og Quality Tubes: oplysninger indeholdt i den fortrolige udgave af Dalmines svar på spørgeskemaet, der fandtes i en ikke-fortrolig udgave

- for Tenaris West Africa: en e-mail fra Dalmine til Kommissionen af 24. maj 2006, som ikke fandtes i en ikke-fortrolig version.

¹³³ Det bør således afgøres, hvorvidt den omstændighed, at Kommissionen har støttet sig på den fortrolige udgave af VMOG Det Forenede Kongeriges besvarelse af spørgeskemaet, den fortrolige udgave af Productos Tubulares' svar på spørgeskemaet for stikprøven og e-mailen af 24. maj 2006, selv om der ikke foreligger ikke-fortrolige udgaver af disse dokumenter, udgør en tilsidesættelse af retten til forsvar.

¹³⁴ Det er i lyset af den ovenfor i præmis 64 nævnte retspraksis, at der bør foretages en bedømmelse af, hvorvidt der foreligger en sådan tilsidesættelse. Ifølge nævnte retspraksis skal parterne have haft mulighed for effektivt at fremsætte deres bemærkninger vedrørende de beviser, hvorpå Kommissionen støtter sin påstand om, at der foreligger dumping og en deraf følgende skade. Vedrørende en tilsidesættelse af

retten til aktindsigt i sagsakterne vedrørende undersøgelsen skal det imidlertid bemærkes, at en sådan tilsidesættelse kun kan medføre en hel eller delvis annullation af den anfægtede forordning, såfremt der havde været en — selv begrænset — mulighed for, at den administrative procedure kunne have fået et andet udfald, såfremt et dokument var blevet fremlagt, og hvis den berørte virksomhed havde kunnet påberåbe sig dokumentet under nævnte procedure (jf. i denne retning Rettens dom af 29.1.2008, sag T-206/07, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet, Sml. II, s. 1, præmis 71).

¹³⁵ I denne sag har sagsøgerne anført, at de har behov for disse dokumenter for at godtgøre, at den omstændighed, at VMOG Det Forenede Kongerige, Tubos Reunidos og Tenaris West Africa ikke har besvaret spørgeskemaet, har fordrejet fastlæggelsen af skaden. Det er imidlertid i præmis 101, 108 og 107 ovenfor blevet konstateret, at Rådet har ikke foretaget noget åbenbart urigtigt skøn, da det lagde til grund, at den omstændighed, at Productos Tubulares, VMOG Det Forenede Kongerige og Tenaris West Africa ikke havde besvaret spørgeskemaet, eller at svarene ikke blev taget i betragtning, ikke påvirkede fastlæggelsen af skaden. Følgelig ville fremlæggelsen for sagsøgerne af de ikke-fortrolige udgaver af VMOG Det Forenede Kongeriges besvarelse af spørgeskemaet, Productos Tubulares besvarelse af spørgeskemaet til den oprindelige stikprøve og e-mailen af 24. maj 2006 ikke have medført nogen mulighed for, at den administrative procedure ville have ført til et andet resultat.

¹³⁶ Det følger heraf, at det andet anbringendes led vedrørende tilsidesættelse af grundforordningens artikel 19, stk. 3, bør forkastes som ubegrundet.

Om tilsidesættelsen af grundforordningens artikel 5, stk. 4

— Parternes argumenter

137 Til støtte for det tredje anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet har tilsidesat grundforordningens artikel 5, stk. 4, ved ikke at afslutte proceduren til trods for, at tilslutningen til klagen var lavere end det foreskrevne minimum på 25% af fællesskabsproduktionen på grund af fællesskabserhvervsgrenens manglende samarbejde.

138 Rådet har bemærket, at dette anbringende er støttet på en antagelse, hvorefter de fællesskabsproducenter, der har indgivet klagen, og som indgik i stikprøven, ikke har samarbejdet. Da denne antagelse ifølge Rådet er urigtig af de grunde, som er blevet anført inden for rammerne af det andet anbringende, bør det tredje anbringende forkastes.

— Rettens bemærkninger

139 Det bemærkes, at grundforordningens artikel 5, stk. 4, ikke indeholder nogen forpligtelse for Kommissionen til at afslutte en igangværende antidumpingprocedure, når tilslutningen til klagen er faldet til et niveau, der ligger under minimumsgrænsen på 25% af fællesskabsproduktionen. Denne artikel vedrører kun den grad af tilslutning til klagen, der er nødvendig for, at Kommissionen kan indlede en procedure. Denne udlægning bestyrkes af ordlyden af grundforordningens artikel 9, stk. 1, hvori det er fastsat, at »[t]rækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Fællesskabets interesse«. Selv om klagen således trækkes tilbage af fællesskabserhvervsgrenen, er Kommissionen ikke forpligtet til at afslutte proceduren, men har blot mulighed for at afslutte den.

140 Det skal i denne sag konstateres, at den nødvendige grad af tilslutning var blevet opnået ved indledningen af antidumpingproceduren, men angiveligt faldt til et niveau under grænsen på 25% under procedurens forløb, da Kommissionen anmodede fællesskabsproducenterne om at besvare spørgeskemaet. Rådet kan derfor ikke kritiseres for at have tilsidesat grundforordningens artikel 5, stk. 4, i dette tilfælde.

141 Det skal for fuldstændighedens skyld bemærkes, at selv hvis det blev lagt til grund, at grundforordningens artikel 5, stk. 4, pålægger Kommissionen en forpligtelse til at afslutte proceduren, hvis tilslutningen til klagen under procedurens forløb falder til et niveau, der ligger under en minimumsgrænse på 25%, foreligger der i denne sag ikke en sådan tilsidesættelse. Det er ovenfor i præmis 112 blevet fastslået, at Rådet ikke foretog et åbenbart urigtigt skøn, da det lagde til grund, at den omstændighed, at de fællesskabsproducenterne tilknyttede selskaber ikke indgav besvarelse af spørgeskemaet, ikke havde indflydelse på bedømmelsen af den skade, der blev forvoldt fællesskabs erhvervs grenen. Det følger heraf, at de af stikprøven omfattede fællesskabsproducenter skal anses for at have samarbejdet, hvilket betyder, at der ikke kan konstateres at have foreligget nogen nedsættelse af tilslutningen til klagen.

142 Følgelig bør det tredje anbringende forkastes som ubegrundet.

Om tilsidesættelse af retten til forsvar og begrundelsespligten

— Parternes argumenter

143 Inden for rammerne af det sjette anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at deres ret til forsvar er blevet tilsidesat. De gør i den forbindelse gældende, at den omstændighed, at Rådet lagde til grund, at visse af de af stikprøven omfattede fællesskabsproducenter ikke samarbejdede fuldt og helt, ikke havde nogen væsentlig indflydelse på bedømmelsen af den af disse producenter og fællesskabs erhvervs grenen i

sin helhed lidte skade, først blev dem meddelt på dagen for den anfægtede forordnings vedtagelse. Rådet tilsidesatte ligeledes sin begrundelsespligt, idet den anfægtede forordning ikke i tilstrækkeligt omfang indeholder svar på sagsøgernes argumenter vedrørende fællesskaberhvervsgrenens manglende samarbejdsvilje.

- ¹⁴⁴ Rådet har bemærket, at sagsøgerne har fremsat bemærkninger vedrørende fællesskaberhvervsgrenens manglende samarbejde i to skrivelser af 3. april og 4. maj 2006 og modtaget et svar fra Kommissionen i det andet dokument med endelige oplysninger. Hvad angår den angivelige tilsidesættelse af begrundelsespligten indeholder den anfægtede forordning en beskrivelse af sammensætningen af den fællesskaberhvervsgren, der har indgivet klagen, og den til stikprøven foretagne udvælgelse. Endvidere har Kommissionen besvaret de af sagsøgerne fremsatte antagelser i det andet dokument med endelige oplysninger, i sit memorandum som svar på sagsøgernes bemærkninger til det første dokument med endelige oplysninger og i sin skrivelse af 16. juni 2006.

— Rettens bemærkninger

- ¹⁴⁵ Det er i lyset af den retspraksis, der er nævnt i præmis 64 og 65 ovenfor, at der skal foretages en gennemgang af sagsøgernes sjette anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar og begrundelsespligten for så vidt angår fastlæggelsen af skaden.
- ¹⁴⁶ For det første skal det vedrørende den angivelige tilsidesættelse af retten til forsvar bemærkes, at selv om lovgiver som nævnt i præmis 64 ovenfor har tilsigtet at give de berørte parter, bl.a. eksportører, en ret i henhold til grundforordningens artikel 20, stk. 2, til at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelig antidumpingtold (Rettens dom af 19.11.1998, sag T-147/97, Champion Stationery m.fl. mod Rådet, Sml. II, s. 4137, præmis 55), er Kommissionen ikke forpligtet til at oplyse de berørte

parter om alle de forskellige faktiske og retlige forhold, der er relevante i denne forbindelse (jf. i denne retning dommen i sagen Ferchimex mod Kommissionen, nævnt i præmis 65 ovenfor, præmis 118).

147 I denne sag gør sagsøgerne i det væsentlige gældende, at den omstændighed, at Rådet underrettede dem for sent om de særlige grunde til, at det lagde til grund, at de af stikprøven omfattede fællesskabsproducenter havde samarbejdet forskriftmæssigt, udgør en tilsidesættelse af retten til forsvar.

148 Det bemærkes, at selv om spørgsmålene i forbindelse med definitionen af fællesskabs-erhvervsgruppen og gyldigheden af den af Kommissionen blandt fællesskabsproducenterne udvalgte stikprøve er af afgørende betydning for fastlæggelsen af skaden, er Kommissionen ikke forpligtet til at give de berørte parter detaljerede oplysninger om bedømmelsen af nævnte skade. Særlig var den faktiske omstændighed, at Kommissionen i denne sag ikke anså det for nødvendigt for visse selskaber med tilknytning til fællesskabsproducenter at fremlægge en besvarelse af dens spørgeskema, for så vidt som de svar, som disse virksomheder ville have givet, ville have været uden indflydelse på vurderingen af skaden, ikke en overvejelse, der havde afgørende betydning for fastlæggelsen af skaden, som Kommissionen var forpligtet til at angive i dokumentet med endelige oplysninger.

149 Det bemærkes i denne forbindelse, at det første dokument med endelige oplysninger af 27. februar 2006 i punkt 1.4.2 indeholdt en generel begrundelse for udvælgelsen af stikprøven blandt fællesskabsproducenterne og i punkt 4.1 en generel beskrivelse af de fællesskabsproducenter, der tilsluttede sig klagen, og hvorom det blev lagt til grund, at de udgjorde fællesskabs-erhvervsgruppen som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i forhold til undersøgelsen og navnlig fastlæggelsen af skaden. Punkt 1.4.2 indeholdt en redegørelse angående en fællesskabsproducent, der oprindeligt blev udvalgt til at udgøre en del af stikprøven, som undlod at samarbejde, og dermed i stikprøven blev erstattet af en anden fællesskabsproducent.

150 Efter dette første dokument med endelige oplysninger fremsatte sagsøgerne ved skrivelse af 3. april 2006 anmodning om mere detaljerede forklaringer med hensyn til sammensætningen af stikprøven, nærmere bestemt vedrørende identiteten på den

fællesskabsproducent, der havde nægtet at samarbejde, datoen for, hvornår besvarelse af spørgeskemaet var blevet indgivet af VMOG Det Forenede Kongerige og Rohrwerk Maxhütte, det af VMOG Det Forenede Kongerige udviste samarbejde og Productos Tubulares' tilslutning til klagen.

- 151 Kommissionen har besvaret begge disse anmodninger i punkt 3-6 i bilag C til det andet dokument med endelige oplysninger af 24. april 2006. Sagsøgerne har derefter fremført yderligere bemærkninger om disse forskellige punkter i deres skrivelse af 4. maj 2006. Kommissionen besvarede disse i en skrivelse af 16. juni 2006, som indgik til sagsøgerne den 27. juni 2006, således som det fremgår af de af sidstnævnte fremlagte dokumenter.
- 152 Selv om Kommissionens bemærkninger som svar på skrivelsen af 4. maj 2006 ikke nåede frem til sagsøgerne før den 27. juni 2006, der var dagen for den anfægtede forordnings vedtagelse, bør det lægges til grund, at sagsøgerne ikke alene var i stand til effektivt at fremsætte deres bemærkninger vedrørende spørgsmålet om definitionen af fællesskabserhvervsgrenen og stikprøvens gyldighed, men faktisk har tilkendegivet deres holdning til disse spørgsmål. Skrivelsen af 16. juni 2006 fulgte en udveksling af betragtninger mellem sagsøgerne og Kommissionen, der er gengivet i præmis 149-151 ovenfor.
- 153 Følgelig bør det sjette anbringendes led om tilsidesættelse af retten til forsvar forkastes for så vidt angår spørgsmålet om fællesskabserhvervsgrenenes samarbejde.
- 154 Vedrørende den angivelige tilsidesættelse af begrundelsespligten skal det herefter bemærkes, at Rådet i overensstemmelse med den i præmis 65 ovenfor nævnte retspraksis ikke er forpligtet til at behandle alle de faktiske og retlige spørgsmål, der under den administrative procedure er fremført af de berørte parter, i begrundelsen for en forordning. Endvidere kræves det i medfør af samme retspraksis ikke i den i den foreliggende sag foreliggende sammenhæng, at begrundelsen angiver alle de forskellige faktiske eller retlige momenter, som er relevante.

155 Som det er blevet bemærket i præmis 148 ovenfor, udgjorde den faktiske omstændighed, at Kommissionen i denne sag ikke anså det for nødvendigt for visse selskaber med tilknytning til fællesskabsproducenter at fremlægge en besvarelse af dens spørgeskema, for så vidt som de svar, som disse virksomheder ville have givet, ville have været uden indflydelse på vurderingen af skaden, ikke en overvejelse, der havde afgørende betydning for fastlæggelsen af skaden, som Kommissionen var forpligtet til at angive den anfægtede forordning. De overvejelser, der var afgørende for fastlæggelsen af skaden, som Rådet var forpligtet til at anføre i den anfægtede forordning, vedrører definitionen af fællesskabserhvervsgruppen og gyldigheden af stikprøven blandt fællesskabsproducenterne.

156 Eftersom betragtning 12 til den anfægtede forordning indeholder en generel begrundelse for udvælgelsen af stikprøven blandt fællesskabsproducenter, og betragtning 14 indeholder en generel beskrivelse af de modtagne, godkendte og kontrollerede spørgeskemaer, kan Rådet ikke bebrejdes for at have tilsidesat begrundelsespligten.

157 Endvidere skal det bemærkes, at skrivelsen af 16. juni 2006, der blev modtaget af sagsøgerne den 27. juni 2006, indeholdt de væsentlige elementer i Kommissionens argumentation, som førte til, at den lagde til grund, at det ikke var nødvendigt for visse selskaber med tilknytning til fællesskabsproducenter at fremlægge en besvarelse af dens spørgeskema, for så vidt som de svar, som disse virksomheder ville have givet, ville have været uden indflydelse på vurderingen af skaden.

158 Det følger heraf, at det sjette anbringendes led vedrørende tilsidesættelse af begrundelsespligten bør forkastes, for så vidt som det vedrører spørgsmålet om fællesskabserhvervsgruppens samarbejde.

Om den foretagne justering af Sepcos salgspris

159 Inden for rammerne af det fjerde og en del af det sjette anbringende støtter sagsøgerne sig på det samme faktum, nemlig den faktiske omstændighed, at Rådet fra den salgspris, som Sepco har faktureret importører uden tilknytning til Fællesskabet, har fratrukket et beløb, der svarer til en provision, uden at godtgøre, at Sepcos funktioner svarede til dem, der udøves af en agent, der virker på provisionsbasis.

160 Ifølge sagsøgerne har denne faktiske omstændighed givet anledning til, at Rådet har:

- foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), (fjerde anbringende)

- foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, (fjerde anbringende)

- tilsidesat retten til forsvar og begrundelsespligten (sjette anbringende).

Om det åbenbart urigtige skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i)

— Parternes argumenter

¹⁶¹ Inden for rammerne af det fjerde anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet ved fra den salgspris, som Sepco har faktureret importører uden tilknytning til Fællesskabet, at fratække et beløb, der svarer til en provision, uden at godtgøre, at Sepcos funktioner svarede til dem, der udøves af en agent, der virker på provisionsbasis, har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Rådet har nærmere bestemt ikke løftet sin bevisbyrde i hverken den anfægtede forordning eller i telefaxen af 26. juni 2006.

¹⁶² Med hensyn til den anfægtede forordning har Rådet blot i betragtning 132 hertil erklæret, at eksportprisen var blevet justeret for en provision i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), i tilfælde, hvor salget blev foretaget via forretningsmæssigt forbundne forhandlere, da sidstnævnte havde funktioner, der svarede til dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis.

¹⁶³ For så vidt angår telefaxen af 26. juni 2006 har sagsøgerne anført, at Kommissionen i denne telefax tog følgende faktorer i betragtning:

— Sagsøgerne har foretaget direkte salg af den pågældende vare i Fællesskabet.

- Det sagsøgerne tilknyttede salgsselskab i Ukraine, dvs. SPIG Interpipe, optrådte som salgsagent for salg foretaget af Sepco.

- Sepcos tilknytning til sagsøgerne er utilstrækkelig til, at det kan konkluderes, at selskabet kontrolleres af sagsøgerne eller af SPIG Interpipe, således som det ville være tilfældet i faktisk og retlig forstand, hvis Sepco udgjorde en integreret eksportafdeling.

164 Sagsøgerne mener ikke, at disse forhold har betydning.

165 For det første tog Kommissionen i denne telefax kun indirekte forhold i betragtning, som ikke havde nogen forbindelse til Sepcos funktion, og som på ingen måde godtgjorde, at Sepco optrådte som agent.

166 For det andet har sagsøgerne fremhævet, at såfremt de havde foretaget direkte salg i Fællesskabet, skete dette med henblik på salg til de nye medlemsstater i en overgangsperiode. Desuden var det ikke, fordi det ukrainske handelsselskab SPIG Interpipe fortsatte med at udføre visse formidlingsopgaver mellem Sepco og sagsøgerne, at Sepcos rolle ikke kunne være at udføre forretningsmæssige tjenesteydelser for sagsøgerne.

167 Sagsøgerne har for det tredje gjort gældende, at Kommissionen ikke har påberåbt sig nogen retsregel til støtte for sit standpunkt, hvorefter selskaberne, medmindre de selv har samme endelige ejere, således at de er underlagt en fælles kontrol, ikke i faktisk eller retlig forstand kan anses for at udgøre en del af en økonomisk enhed på en sådan måde, at handelsselskaberne kan anses for at udøve en integreret eksportafdeling. En sådan fælles kontrol forelå faktisk. Kommissionen burde have været bekendt med denne kontrol, idet sagsøgernes repræsentanter var til stede under kontrolbesøgene hos

Sepco, og idet Sepcos repræsentanter efter Kommissionens anmodning tilsendte den visse reviderede oplysninger.

168 For det fjerde har sagsøgerne gjort gældende, at Sepcos situation ikke er anderledes end den, der foreligger for salgsselskaber, hvis resultater konsolideres med dem vedrørende deres tilknyttede producenter med henblik på at fastsætte den normale værdi i eksportselskabet. De bemærker, at hverken Rådet eller Kommissionen har interesseret sig for at finde ud af, om selskaberne har samme endelige ejere, eller er underlagt fælles kontrol. Den omstændighed, at mindst 5% af kapitalen ejes direkte eller indirekte, betragtes som tilstrækkelig for, at den normale værdi kan bestemmes i forhold til den økonomiske enhed bestående af producenten og dennes tilknyttede salgsselskaber, som anses for at udføre forretningsmæssige tjenesteydelser for det berørte selskab.

169 Over for sagsøgernes argumenter har Rådet svaret, at Sepco ikke udgjorde sagsøgernes integrerede eksportsalgsselskab i forhold til Fællesskabet, men var en erhvervsdrivende, hvis funktioner var de samme som dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis.

170 For det første gør Rådet gældende, at selv om sagsøgerne påberåber sig et spørgsmål vedrørende bevisbyrde i forbindelse med deres anbringender angående Sepcos funktion, bestrider sagsøgerne faktisk institutionernes konklusion, hvorefter Sepco var en forhandler, hvis funktion var den samme som den, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis. De hævder herefter, at det relevante spørgsmål er, om institutionerne har støttet sig på beviser, der kan godtgøre, eller hvoraf det kan udledes, at Sepcos funktioner var dem, som udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis, og at de havde en sådan karakter, at de kunne påvirke sammenligneligheden mellem eksportprisen og den normale værdi. Rådet og Kommissionen havde fremlagt sådanne beviser.

- 171 Rådet har for det andet gjort gældende, at sagsøgerne ikke har fremlagt det mindste bevis for, at dets konklusioner var en følge af et åbenbart urigtigt skøn.
- 172 Sagsøgerne har for det første med urette gjort gældende, at den omstændighed, at Sepco var et uafhængigt selskab, ikke havde nogen betydning. De har i øvrigt aldrig fremlagt bevis for, at de selv — eller i tilfældet Sepco og NTRP det fælles moderselskab, Allied Steel Holding BV — udøvede kontrol over Sepco.
- 173 Det er for det andet ligeledes med urette, at sagsøgerne har tilkendegivet, at den faktiske omstændighed, at de i fællesskab ejede 5% af kapitalen, i sig selv udgjorde et tilstrækkeligt grundlag for den konklusion, at Sepco udgjorde deres integrerede eksportafdeling.
- 174 For det tredje har sagsøgerne ikke taget i betragtning, at deres forhold til Sepco var et forhold mellem en køber og en sælger.
- 175 For det fjerde bestrider sagsøgerne ikke, at de begge har foretaget direkte salg til uafhængige kunder i Fællesskabet eller i tredjelande, hvilke salg klart viste, at de havde deres egne integrerede eksportsalgsafdeling.
- 176 Rådet har for det femte anført, at sagsøgerne med urette har gjort gældende, at tilstedeværelsen af repræsentanter for sagsøgerne ved kontrolbesøgene hos Sepco og deres medvirken i undersøgelsen skulle have ført institutionerne til at konkludere, at Sepco på trods af sin egenskab af juridisk person i realiteten var sagsøgernes eksportafdeling. I virkeligheden var alt, hvad institutionerne kunne udlede heraf, at Sepco og sagsøgerne i deres egenskab af tilknyttede selskaber samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.

— Rettens bemærkninger

- 177 Ifølge fast retspraksis vedrørende beregning af den normale værdi, der dog også finder analog anvendelse på beregning af eksportprisen, er den omstændighed, at der inden for en gruppe af virksomheder bestående af selskaber, som er selvstændige juridiske personer, sker en arbejdsfordeling med hensyn til henholdsvis fremstilling og salg, ikke til hinder for, at der er tale om en enkelt økonomisk enhed, som på denne måde udøver en samlet erhvervsmæssig virksomhed, der i andre tilfælde udøves af en enhed, som samtidig er en enkelt juridisk person (jf. analogt dom af 5.10.1988, sag 250/85, Brother mod Rådet, Sml. s. 5683, præmis 16, af 10.3.1992, sag C-175/87, Matsushita Electric mod Rådet, Sml. I, s. 1409, præmis 12, og af 13.10.1993, sag C-104/90, Matsushita Electric mod Rådet, Sml. I, s. 4981, præmis 9).
- 178 Det bemærkes, at hvis det konstateres, at en producent overdrager opgaver, som normalt henhører under en intern salgsafdeling, til et distributionsselskab, som den kontrollerer økonomisk, og med hvilket den danner en samlet økonomisk enhed, er det berettiget, at institutionerne støtter sig på de priser, der betales ved den første uafhængige købers køb hos den tilknyttede distributør. Den omstændighed, at den tilknyttede distributørs priser tages i betragtning, medfører, at det undgås, at omkostninger, som åbenbart er inkluderet i salgsprisen for en vare, når dette salg foretages af en salgsafdeling, der er integreret i producentens organisation, medtages, når de samme salgsaktiviteter udføres af et selskab, som udgør en selvstændig juridisk person, selv om det er undergivet producentens økonomiske kontrol (jf. i denne retning analogt Domstolens dom af 10.3.1992, sag C-171/87, Canon mod Rådet, Sml. I, s. 1237, præmis 9-13).
- 179 Det fremgår endvidere af retspraksis, at der foreligger en enkelt økonomisk enhed, når en producent overdrager opgaver, som normalt henhører under en intern salgsafdeling, til et distributionsselskab, som er undergivet producentens økonomiske kontrol (jf. i denne retning dommen i sagen Canon mod Rådet, nævnt i præmis 178 ovenfor, præmis 9). Endvidere udgør kapitalstrukturen en relevant indikator for forekomsten af en økonomisk enhed (jf. i denne retning generaladvokat Lenz' forslag til afgørelse vedrørende dom af 7.7.1994, sag C-75/92, Gao Yao mod Rådet, Sml. I, s. 3141, på s. 3142, punkt 33). Det er også blevet fastslået, at en enkelt økonomisk enhed kan foreligge, hvis producenten påtager sig en del af salgsfunktionerne, der komplemen-

terer dem, der varetages af det selskab, der distribuerer producentens varer (dommen i sagen Matsushita Electric Industrial, præmis 14).

- 180 Det skal endvidere bemærkes, at på samme måde som den part, der anmoder om, at der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, foretages justeringer, for at der kan foretages en passende sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen ved fastsættelsen af dumpingmargenen, skal godtgøre, at anmodningen er berettiget, skal institutionerne — når de finder det nødvendigt at foretage en justering — ved en sådan afgørelse kunne henvise til beviser for, eller i det mindste indicier, der peger i retning af, at der foreligger en faktor, som kan give anledning til en justering, og at denne har en indflydelse på prisernes sammenlignelighed (Rettens dom af 21.11.2002, sag T-88/98, Kundan og Tata mod Rådet, Sml. II, s. 4897, præmis 96).
- 181 Det er i lyset af ovenstående betragtninger, at det skal kontrolleres, om institutionerne har bevist eller i det mindste fremlagt indicier for, at Sepcos funktioner ikke er sådanne, som varetages af en intern salgsafdeling, men at de kan sammenlignes med dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis.
- 182 I sin telefax til sagsøgerne af 26. juni 2006 har Kommissionen anført tre faktorer, hvorpå den har støttet sin konklusion om, at Sepco udøver funktioner, der svarer til dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis. For det første har sagsøgerne foretaget direkte salg af den berørte vare i Fællesskabet. For det andet optrådte SPIG Interpipe, der er det tilknyttede salgsselskab i Ukraine, som salgsgent for sagsøgernes salg til Sepco. For det tredje er Sepcos tilknytning til sagsøgerne utilstrækkelig og gør det ikke muligt at antage, at førstnævnte er under sagsøgernes kontrol, eller at der foreligger en fælles kontrol over Sepco og sagsøgerne.
- 183 Sagsøgerne har i to skrivelser til Kommissionen af 22. marts og 4. maj 2006 fremsat bemærkninger vedrørende karakteren af Sepcos funktioner. I disse skrivelser anførte sagsøgerne, at Sepcos funktioner er følgende: Sepco sikrer daglig kontakt med eksisterende og potentielle kunder, Sepco præsenterer de tekniske egenskaber og anvendelsesmuligheder for de sømløse rør, der fremstilles af sagsøgerne, Sepco

fastsætter salgspriser og den politik, som markedet og kunderne kan bære, Sepco efterspørger og modtager ordrer, Sepco udsteder fakturaer og alle salgsdokumenter, og Sepco giver eftersalgsservice. Men ingen af disse elementer er understøttet af beviser.

184 Det skal dog bemærkes, at i henhold til den i præmis 180 ovenfor nævnte retspraksis påhviler bevisbyrden som udgangspunkt den institution, der antager, at der bør foretages en justering, og ikke den part, der berøres af denne justering. I lyset af den i præmis 177 og 178 ovenfor nævnte retspraksis bør det lægges til grund, at de beviser, som Kommissionen har fremlagt for at berettige en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), ikke er tilstrækkeligt overbevisende og derfor ikke kan betragtes som indicier, der peger i retning af, at der foreligger en faktor, som kan give anledning til en justering, og at denne har en indflydelse på prisernes sammenlignelighed.

185 Vedrørende den faktiske omstændighed, at sagsøgerne har foretaget direkte salg af den berørte vare i Fællesskabet, henvises for det første til den i præmis 179 ovenfor nævnte retspraksis, hvorefter en økonomisk enhed kan forekomme, når producenten påtager sig en del af salgsfunktionerne, der komplementerer dem, der varetages af det selskab, der distribuerer producentens varer. Hertil kommer, at sagsøgerne har bekræftet, at de af sagsøgerne foretagne direkte salg i Fællesskabet blev foretaget med henblik på salg til de nye medlemsstater i en overgangsperiode. Endvidere har sagsøgerne under retsmødet bekræftet, at mængden af direkte salg tegnede sig for ca. 8% af sagsøgernes samlede salg i Fællesskabet og derfor var marginal. Det bør følgelig konstateres, at sagsøgerne kun har påtaget sig salgsfunktioner, der komplementerer de af Sepco udøvede funktioner, og kun i en overgangsperiode.

186 For det andet har Rådet for så vidt angår den faktiske omstændighed, at SPIG Interpipe, der er det tilknyttede salgsselskab i Ukraine, optrådte som salgsgent for de af sagsøgerne foretagne salg til Sepco, ikke forklaret, hvorledes den faktiske omstændighed, at SPIG Interpipe modtager en provision af sagsøgernes salg til Sepco, godtgør, at Sepco har udøvet funktioner, der svarer til dem, der udøves af en agent, der arbejder

på provisionsbasis, eller kan udgøre en hindring for, at det kan anerkendes, at Sepco udgør en intern salgsafdeling hos sagsøgerne.

- 187 For det tredje skal det vedrørende den angiveligt utilstrækkelige karakter af tilknytning mellem Sepco og sagsøgerne — hvilken tilknytning ikke gjorde det muligt at lægge til grund, at Sepco var under sagsøgernes kontrol, eller at de var under fælles kontrol — bemærkes, at det fremgår af sagsakterne, at Sepco og NTRP havde indbyrdes tilknytning gennem et fælles moderselskab, Allied Steel Holding, der i den undersøgte periode var indehaver af 100% af Sepcos kapital og 24% af kapitalen i NTRP. Det bør i denne sag derfor konstateres, at der foreligger en faktisk omstændighed, der for så vidt som den kan styrkes af andre relevante forhold kunne bidrage til godtgørelsen af, at Sepco og NTRP var undergivet fælles kontrol, og som under alle omstændigheder ikke godtgør, at tilknytningen mellem Sepco og NTRP var utilstrækkelig. Denne konklusion kan ikke ændres af Rådets udtalelse, hvorefter sagsøgerne har undladt at fremlægge tilstrækkelige oplysninger vedrørende identiteten på de faktiske indehavere af kapitalandelene i Niko Tube, SPIG Interpipe og 76% af kapitalen i NTRP. Ligeledes har den faktiske omstændighed, at forholdet mellem Sepco og NTRP udgør et forhold mellem en køber og en sælger, ikke nogen betydning ved godtgørelsen af, at disse sidstnævnte ikke udgør en enkelt økonomisk enhed, eller at Sepco udøver funktioner, der svarer til dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis.
- 188 Det kan derimod ikke på grundlag af oplysningerne i sagsakterne anses for godtgjort, at Sepco er underlagt Niko Tubes kontrol, eller at disse to selskaber er underlagt fælles kontrol. Adspurgt under retsmødet om eksistensen af en sådan kontrol forklarede sagsøgerne, at tilknytningen mellem Niko Tube og Sepco for det første var en følge af den faktiske omstændighed, at Niko Tube og NTRP havde tre fælles aktionærer og, for det andet, af den faktiske omstændighed, at Allied Steel Holding ejer 24% af kapitalen i NTRP og 100% i Sepco.
- 189 Det bør lægges til grund, at det ikke på grundlag af disse elementer kan antages, at Sepco er underlagt Niko Tubes kontrol, eller at de to selskaber er undergivet fælles kontrol. Det kan på grundlag heraf kun konkluderes, at der foreligger en indirekte tilknytning mellem de to selskaber.

190 Derfor bør den del af det fjerde anbringende, hvorefter Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), idet det foretog en justering af den af Sepco anvendte eksportpris inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør fremstillet af NTRP, godtages. Denne del forkastes i øvrigt, for så vidt som den vedrører den foretagne justering af den af Sepco anvendte eksportpris inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør fremstillet af Niko Tube.

Om det åbenbart urigtige skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit

— Parternes argumenter

191 Inden for rammerne af det fjerde anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, idet fradraget i Sepcos salgspris af et beløb svarende til den provision, som en agent, der arbejder på provisionsbasis, ville have oppebåret, indebærer en funktionel asymmetri mellem den normale værdi og eksportprisen, hvilken asymmetri påvirker prisernes sammenlignelighed.

192 Rådet anfører, at sagsøgerne ikke har forholdt sig til den faktiske omstændighed, at de selv har forklaret, at SPIG Interpipe modtager en provision for alle salg, der foretages ved Sepcos mellemkomst. Da SPIG Interpipe både er forbundet med hjemmemarkedssalg og eksportsalg, og da justeringen kun dækker Sepcos supplerende eksportsalg, ville denne transaktion have skabt symmetri og ikke asymmetri.

— Rettens bemærkninger

- 193 Det bør lægges til grund, at det fjerde anbringendes led vedrørende et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, ikke kan betragtes som et selvstændigt led i forhold til samme anbringendes led vedrørende tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Sagsøgerne har i denne sag gjort gældende, at den i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), foretagne justering er uberettiget, idet den snarere end at gøre den normale værdi og eksportprisen sammenlignelige, skaber en funktionel asymmetri. Justeringen udgjorde således et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit.
- 194 Ifølge retspraksis fremgår det både af ordlyden og opbygningen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, at en justering af eksportprisen eller den normale værdi kun kan foretages for at tage hensyn til forskelle i faktorer, der påvirker priserne og dermed prisernes sammenlignelighed (dommen i sagen Kundan og Tata mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 180, præmis 94). Med andre ord og udtrykt med den af sagsøgerne anvendte terminologi er justeringens eksistensberettigelse en genopretning af symmetrien mellem den normale værdi og eksportprisen.
- 195 Hvis justeringen således udføres korrekt, indebærer det en genopretning af symmetrien mellem den normale værdi og eksportprisen. Hvis justeringen derimod ikke foretages korrekt, indebærer det, at den fastholder eller skaber en asymmetri mellem den normale værdi og eksportprisen.
- 196 I denne sag er den del af det fjerde anbringende, hvorefter Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), blevet godtaget, for så vidt som Rådet foretog en justering af den af Sepco anvendte eksportpris inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør fremstillet af NTRP, men er blevet forkastet for så vidt angår justeringen af den af Sepco anvendte eksportpris inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør fremstillet af Niko

Tube (jf. præmis 190 ovenfor). Heraf følger, at det må konkluderes, at der forelå et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, idet der blev foretaget en justering af den af Sepco anvendte eksportpris inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør fremstillet af NTRP, og at der ikke forelå noget åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, for så vidt som der blev foretaget en justering af den af Sepco anvendte eksportpris inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør fremstillet af Niko Tube.

¹⁹⁷ Derfor bør den del af det fjerde anbringende, hvorefter Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn i forbindelse med anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit, idet det foretog en justering af den af Sepco anvendte eksportpris inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør fremstillet af NTRP, godtages. Denne del forkastes i øvrigt, for så vidt som den vedrører den foretagne justering af den af Sepco anvendte eksportpris inden for rammerne af transaktioner vedrørende rør fremstillet af Niko Tube.

Om tilsidesættelse af retten til forsvar og begrundelsespligten

— Parternes argumenter

¹⁹⁸ Inden for rammerne af det sjette anbringende gør sagsøgerne gældende, at deres ret til forsvar er blevet tilsidesat, for så vidt som skrivelsen af 16. juni 2006 og telefaksen af 26. juni 2006, der begge faktisk blev modtaget den 27. juni 2006, indeholdt nye faktiske omstændigheder, der havde til formål at godtgøre, at Sepco ikke udgjorde sagsøgernes eksportafdeling. Artikel 253 EF er ligeledes blevet tilsidesat, idet den anfægtede forordning ikke giver tilstrækkelige svar på sagsøgernes argumenter vedrørende dette spørgsmål.

199 Rådet har gjort gældende, at Kommissionen har fremlagt en redegørelse for den justering, der omhandles i dens andet dokument med endelige oplysninger, der er dateret 24. april 2006. Sagsøgerne, som hævder, at skrivelsen af 16. juni 2006 og fax af 26. juni 2006 indeholdt nye faktiske omstændigheder, har ikke præciseret, hvori de bestod, eller i hvilken forstand de var nye. Endelig bemærkes vedrørende den angivelige tilsidesættelse af artikel 253 EF, at spørgsmålet om at fratække et beløb svarende til en provision i Sepcos salgspris har været behandlet i den anfægtede forordning, særligt i betragtning 132, og i det første dokument med endelige oplysninger, der er dateret 27. februar 2006, i andet dokument med endelige oplysninger, der er dateret den 24. april 2006, og i telefaxen af 26. juni 2006.

— Rettens bemærkninger

200 For så vidt angår den angivelige tilsidesættelse af retten til forsvar skal dette anbringende gennemgås i lyset af den i præmis 64 og 146 ovenfor gengivne retspraksis. Ifølge denne retspraksis har parterne inden for rammerne af en antidumpingprocedure ret til at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelig antidumpingtold. Hertil kommer, at de berørte parter skal informeres på et tilpas tidligt tidspunkt til, at de bliver i stand til at fremsætte deres bemærkninger inden vedtagelsen af den anfægtede forordning (jf. i denne retning Rettens dom i sagen Champion Stationery m.fl. mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 146, præmis 83, og af 28.10.2004, sag T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic mod Rådet, Sml. II, s. 3663, præmis 330).

201 I denne sag har sagsøgerne i det væsentlige gjort gældende, at de for sent blev meddelt grundene til, at der var foretaget en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Det bør lægges til grund, at de involverede parter i en antidumpingprocedure har ret til at blive informeret om ikke blot, at der er blevet foretaget en justering inden for rammerne af sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, men også om, hvorfor justeringen blev foretaget. Faktisk er oplysning om justeringen og begrundelsen for, hvorfor den er blevet foretaget, af afgørende betydning, da en sådan justering direkte påvirker størrelsen af antidumpingtolden. I denne forbindelse skal det bemærkes, at meddelelsen til de berørte parter om, at der er blevet foretaget en justering, uden nogen forklaring af grundene hertil, ikke i sig selv kan anses for tilstrækkelig i henhold til den retspraksis, der er gengivet ovenfor i præmis 64 og 146. Faktisk fremgår det af denne

retspraksis, at Fællesskabets institutioner er forpligtet til at give de berørte virksomheder oplysninger, der er relevante for forsvaret af deres interesser (dommen i sagen Al-Jubail Fertilizer mod Rådet, nævnt i præmis 64 ovenfor, præmis 17). Såfremt det blot i forhold til sagsøgerne er blevet angivet, at der er blevet foretaget en justering, uden angivelse af, hvorfor en sådan justering af Kommissionen anses for at være berettiget, har sagsøgerne ikke mulighed for at forsvare deres interesser, navnlig ved at forklare, hvorfor disse grunde ikke er gyldige.

202 I denne sammenhæng skal det bemærkes, at Kommissionen i denne sag underrettede sagsøgerne om sin beslutning om at foretage en justering af den eksportpris, der anvendes af de tilknyttede importører — hvilken kreds af importører Sepco tilhørte — i det første dokument med endelige oplysninger, der er dateret 27. februar 2006. Således som det fremgår af dette dokument, blev denne justering foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, og bestod i fradrag af alle de omkostninger, der var påløbet mellem import og videresalg, samt en fortjenstmargen.

203 I det andet dokument med endelige oplysninger, der er dateret 24. april 2006, meddelte Kommissionen sagsøgerne, at justeringen med hensyn til salg til Fællesskabet, som Sepco havde forestået, faktisk var blevet foretaget på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), og ikke i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, således som det ved en fejl var blevet anført i det første dokument med endelige oplysninger. Det blev bemærket, at fradraget forblev uændret. Kommissionen har imidlertid ikke givet nogen begrundelse for, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), fandt anvendelse i denne sag.

204 Ved skrivelse af 4. maj 2006 meddelte sagsøgerne Kommissionen, at det var deres opfattelse, at det var afgørende, at den godtgjorde, at Sepcos virksomhed svarede til den, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis.

- 205 Kommissionen forklarede udelukkende i sin telefax dateret 26. juni 2006, hvorfor den var af den opfattelse, at disse funktioner var sammenlignelige med dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis, og at en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), således var berettiget. I denne forbindelse anførte Kommissionen de tre forhold, der er nævnt i præmis 182 ovenfor. Det bør derfor i overensstemmelse med, hvad Rådet bekræftede under retsmødet, konstateres, at Kommissionen ikke forud for telefaxen af 26. juni 2006 havde givet sagsøgerne nogen oplysninger om, hvorfor den antog, at en justering i forbindelse med grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), var berettiget.
- 206 Det fremgår af sagsakterne, at telefaxen blev modtaget af sagsøgerne den 26. juni 2006 kl. 19:06, hvilket — således som sagsøgerne har anført — var uden for deres kontortid. Det bør derfor lægges til grund, at dette dokument kom til sagsøgernes kundskab den 27. juni 2006, hvilket var datoen for vedtagelsen af den anfægtede forordning.
- 207 Det følger heraf, at det bør konstateres, at sagsøgerne ikke har været i stand til at få kendskab til de elementer, som Kommissionen har fremført som begrundelse for den justering, der blev foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), på en dato, der stadig gav dem mulighed for i denne forbindelse at fremføre deres synspunkter, forud for Rådets vedtagelse af den anfægtede forordning.
- 208 Imidlertid kan en sådan uregelmæssighed fra Kommissionens side kun udgøre en tilsidesættelse af retten til forsvar, der kan begrunde annulation af den anfægtede forordning, hvis sagsøgerne har godtgjort, at forordningen ikke blot ville have haft et andet indhold, men at de bedre ville have været i stand til at forsvare deres rettigheder, såfremt denne uregelmæssighed ikke havde foreligget (jf. i denne retning dommen i sagen Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware mod Rådet, nævnt i præmis 134 ovenfor, præmis 71). I denne sag bør det således afgøres, om sagsøgerne har godtgjort, at en tidligere meddelelse af de i telefaxen af 26. juni 2006 indeholdte elementer kunne have medført en — eventuelt begrænset — mulighed for, at den administrative procedure ville have ført til et andet resultat.

- 209 I denne forbindelse bemærkes det, som nævnt i præmis 182 ovenfor, at Kommissionen i sin telefax til sagsøgerne af 26. juni 2006 anførte tre forhold, hvorpå den støttede sin konklusion, hvorefter Sepco udøvede funktioner svarende til dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis. Det er i præmis 185-188 ovenfor på grundlag af de argumenter, som sagsøgerne har fremført inden for rammerne af proceduren for Retten, blevet godtgjort, at disse tre forhold ikke kunne betragtes som indicier, der kunne godtgøre, for det første, at Sepco udøver funktioner, der svarer til dem, der udøves af en agent, der arbejder på provisionsbasis, og, for det andet, at Sepco og NTRP ikke udgør en økonomisk enhed. Det bør således konkluderes, at sagsøgerne har godtgjort, at en tidligere meddelelse af de i telefaxen af 26. juni 2006 indeholdte elementer ville have givet dem mulighed for at godtgøre dette forud for forordningens vedtagelse og dermed støtte antagelsen, hvorefter Kommissionen ikke havde nogen håndgribelige elementer, der berettigede den til at foretage den omtvistede justering.
- 210 Såfremt den af Kommissionen begåede uregelmæssighed ikke var forekommet, ville sagsøgerne derfor have været i stand til i passende tid at gøre argumenter gældende, som de ikke kunne fremføre på grund af den forsinkelse, hvormed Kommissionen meddelte de omhandlede oplysninger. De ville således have været i stand til bedre at tilrettelægge deres forsvar, og den administrative procedure ville i givet fald have kunnet ført til et andet resultat.
- 211 Derfor bør det sjette anbringende vedrørende en tilsidesættelse af retten til forsvar, for så vidt som det vedrører den i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), foretagne justering, godtages.
- 212 For så vidt angår den angivelige tilsidesættelse af begrundelsespligten kan et sådant anbringende ikke godtages i denne sag. Det fremgår af den ovenfor i præmis 65 gengivne retspraksis, at Rådet ikke er forpligtet til at behandle alle de faktiske og retlige spørgsmål, der under den administrative procedure er fremført af de berørte parter, i begrundelsen for en forordning. Endvidere kræves det ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige faktiske eller retlige momenter, som er relevante, idet spørgsmålet om, hvorvidt begrundelsen opfylder kravene, bl.a. skal vurderes i forhold til den sammenhæng, hvori retsakten indgår.

- 213 I denne forbindelse skal det bemærkes, at selv om begrundelsen for den justering, der er blevet foretaget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), kun er blevet kortfattet gengivet af Kommissionen i betragtning 132 til den anfægtede forordning, fremgår det af det ovenstående, at Kommissionens telefax, der er dateret 26. juni 2006, indeholder en detaljeret redegørelse for grundene til, at denne justering blev foretaget.
- 214 Derfor bør det sjette anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten, for så vidt som det vedrører den i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), foretagne justering, forkastes som ubegrundet.

Om sagsøgernes tilbud om tilsagn

- 215 Det femte og en del af det sjette anbringende vedrører den omstændighed, at Kommissionen har afvist sagsøgernes tilbud om tilsagn.
- 216 Ifølge sidstnævnte har denne afvisning givet anledning til, at Rådet har foretaget:
- en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling (femte anbringende)

 - en tilsidesættelse af begrundelsespligten (sjette anbringende).

Om tilsidesættelsen af princippet om forbud mod forskelsbehandling

— Parternes argumenter

- 217 Inden for rammerne af det femte anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at de er blevet udsat for forskelsbehandling.
- 218 Forskelsbehandlingen er en følge af den omstændighed, at selv om Kommissionen havde indledt særskilte forhandlinger med de rumænske eksporterende producenter med henblik på at opnå et antageligt tilbud om tilsagn, dvs. vedrørende et begrænset antal varer og med et loft, havde den ikke underrettet de øvrige eksporterende producenter om muligheden for at indgive et sådant begrænset og maksimeret tilbud om tilsagn.
- 219 Desuden er forskelsbehandlingen en følge af, at der i betragtning 248 til den anfægtede forordning er foretaget en konstatering af, at der findes generiske problemer i forbindelse med tilbud om tilsagn, men det er derefter i betragtning 251 blevet bemærket, at disse problemer ikke vedrører rumænske producenter. Sagsøgerne bemærker i den henseende, at henvisningen til den midlertidige karakter af tilsagnene for så vidt angår de rumænske producenter ikke på nogen måde kan forklare, hvorfor et tilbud om tilsagn vedrørende en begrænset periode ikke kunne godtages for sagsøgerne, da rækkevidden og den begrænsede varighed af tilsagnet kunne afværge visse generiske problemer.
- 220 Som svar på sagsøgernes argumenter har Rådet anført, at det bestrider den faktiske omstændighed, at Kommissionen har godtaget tilbud om tilsagn fra de rumænske eksportører, og at dette skulle udgøre en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.

- 221 Vedrørende den angivelige godtagelse af tilbud om tilsagn fra de rumænske eksportører gør Rådet for det første gældende, at lovligheden af afvisningen af sagsøgernes tilbud om tilsagn er upåvirket af den angiveligt uretmæssige godtagelse af tilbuddene om tilsagn fra de rumænske eksportører.
- 222 Rådet bestrider for det andet, at der skulle foreligge en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling. For det første har sagsøgerne haft lejlighed til at fremsætte et tilbud vedrørende et begrænset antal varer. Da sagsøgerne hverken har fremsat et sådant tilbud eller et tilbud om tilsagn om en tilstrækkelig høj minimumsimportpris, adskilte deres tilbud sig i sagens natur sig fra ethvert tilbud om en tilstrækkelig høj minimumsimportpris, eller som opfyldte en anden betingelse, såsom begrænset varighed og et begrænset antal varer.
- 223 Rådet gør for det andet gældende, at det var med rette, at Kommissionen konkluderede, at de rumænske eksportørers særlige situation var tilstrækkelig til at sikre, at de generiske problemer vedrørende tilsagnene blev afhjulpet.

— Rettens bemærkninger

- 224 I henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 3, skal »[a]fgivne tilsagn [...] ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter«. Det fremgår således af denne artikel, at

Kommissionen kan tage alle mulige former for faktiske omstændigheder i betragtning ved bedømmelsen af et tilbud om tilsagn.

225 Det fremgår endvidere af retspraksis, at der ikke er nogen bestemmelse i grundforordningen, der pålægger fællesskabsinstitutionerne en forpligtelse til at godtage tilbud om tilsagn vedrørende priser, der fremsættes af erhvervsdrivende, som er genstand for en indledende undersøgelse med henblik på indførelse af antidumpingtold. Det følger derimod af nævnte forordning, at institutionerne inden for rammerne af deres skønsbeføjelse kvalificerer sådanne tilsagn som antagelige (jf. i denne retning vedrørende Rådets forordning (EØF) nr. 3017/79 af 20.12.1979 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 339, s. 1), hvis normative indhold i det væsentlige er identisk med indholdet af grundforordningens artikel 8, Domstolens dom af 7.5.1987, sag 255/84, Nachi Fujikoshi mod Rådet, Sml. s. 1861, præmis 42).

226 Det skal dog bemærkes, at når fællesskabsinstitutionerne besidder en vid skønsbeføjelse, må der lægges endnu større vægt på overholdelsen af de garantier, som fællesskabsretten giver med hensyn til den administrative sagsbehandling, og disse garantier omfatter bl.a. princippet om forbud mod forskelsbehandling (jf. i denne retning dommen i sagen Shandong Reipu Biochemicals mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 38, præmis 63).

227 Ifølge retspraksis er princippet om forbud mod forskelsbehandling til hinder for, at sammenlignelige situationer behandles forskelligt, og at forskelligartede situationer behandles ens, medmindre en sådan behandling er objektivt begrundet (Rettens dom af 17.7.1998, sag T-118/96, Thai Bicycle mod Rådet, Sml. II, s. 2991, præmis 96).

- 228 For så vidt som Kommissionen har en vid skønsbeføjelse ved afgørelsen af, om den vil godtage eller afvise et pristilsagn, og kan tage hensyn til alle de faktiske omstændigheder i forbindelse med et sådant tilbud, skal disse faktiske omstændigheder være fuldstændig sammenlignelige, for at det kan konkluderes, at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling.
- 229 I denne sag har sagsøgerne ikke anfægtet gyldigheden af de tilsagn, som de rumænske eksporterende producenter har fremsat tilbud om, og som Kommissionen har godtaget. De er dog af den opfattelse, at de er blevet udsat for forskelsbehandling, idet den behandling, de har været genstand for, var forskellig fra den, som blev de rumænske producenter/eksportører til del. Det skal imidlertid konstateres, at sagsøgerne ikke har forklaret, hvordan deres situation var sammenlignelig med den, som de rumænske eksporterende producenter befandt sig i, men alene har gengivet de faktiske omstændigheder, der ifølge dem udgjorde en sådan forskelsbehandling.
- 230 Det skal under alle omstændigheder bemærkes, at det i henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 1, er en grundlæggende betingelse for Kommissionens godtagelse af et tilbud om tilsagn, at der foreligger »tilfredsstillende frivillige tilsagn fra en eksportør om at ændre sine priser eller om at indstille udførslen til dumpingpriser«. Det fremgår imidlertid af sagsakterne, at den væsentligste begrundelse for, at Kommissionen afviste sagsøgernes tilbud om tilsagn, var, at de foreslåede minimumsimportpriser, der blev tilbudt af sidstnævnte, ikke var tilstrækkelige til at afhjælpe dumpingens skadevirkninger. Det fremgår imidlertid af Rådets skriftlige indlæg, at Kommissionen lagde til grund, at de af de rumænske eksporterende producenter tilbudte minimumsimportpriser var tilstrækkelige til at afhjælpe dumpingens skadevirkninger.
- 231 Derfor må det konkluderes, således som Rådet har gjort gældende, at eftersom sagsøgerne ikke har fremsat et tilbud om tilsagn om en minimumsimportpris, der er tilstrækkelig høj, var deres tilbud væsensforskelligt fra ethvert tilbud om en minimumsimportpris, der er tilstrækkelig høj. Denne konklusion kan ikke ændres af de andre argumenter, som sagsøgerne har gjort gældende, særligt argumenterne vedrørende den omstændighed, at Kommissionen undlod at opfordre sagsøgerne til at fremsætte tilbud om et tidsbegrænset tilsagn med et loft.

232 Følgelig bør det femte anbringende forkastes som ubegrundet.

Om tilsidesættelsen af begrundelsespligten

— Parternes argumenter

233 Inden for rammerne af det sjette anbringende gør sagsøgerne gældende, at forordningen ikke indeholder en tilstrækkelig begrundelse som svar på deres argumenter vedrørende forskelsbehandlingen angående pristilsagnet.

234 Ifølge Rådet er dette spørgsmål blevet behandlet i den anfægtede forordning, i det andet dokument med endelige oplysninger af 24. april 2006 og i skrivelsen af 30. maj 2006 samt telefaxen af 26. juni 2006.

— Rettens bemærkninger

235 Det bemærkes, at den anfægtede forordning i betragtning 246-257 indeholder en fuldstændig redegørelse for, hvorfor de rumænske eksporterende producenters tilbud om tilsagn blev godtaget, selv om tilbud fremsat af andre selskaber, herunder sagsøgerne, blev afvist.

236 Desuden havde Kommissionen allerede delvis begrundet sit standpunkt i sin skrivelse af 30. maj 2006 og sin telefax af 26. juni 2006.

237 Henset til ovenstående betragtninger bør det sjette anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten forkastes som ubegrundet, for så vidt som det vedrører sagsøgernes tilbud om tilsagn.

Om behandlingen af SPIG Interpipes salgsomkostninger, administrationsomkostninger og øvrige generalomkostninger

Parternes argumenter

238 Inden for rammerne af det sjette anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede forordning indeholder en utilstrækkelig begrundelse med hensyn til fradrag af SPIG Interpipes general-, administrations-, og salgsomkostninger.

239 Rådet har bemærket, at da sagsøgerne ikke har forklaret, hvad det omhandlede spørgsmål gik ud på, er anbringendet om tilsidesættelse af begrundelsespligten åbenbart ubegrundet.

Rettens bemærkninger

- 240 I henhold til artikel 21, stk. 1, i statuten for Domstolen, der i medfør af samme stats artikel 53, stk. 1, finder anvendelse på Retten, og artikel 44, stk. 1, litra c) og d), i Rettens procesreglements skal stævningen indeholde en angivelse af søgsmålets genstand, sagsøgerens påstande og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. Disse angivelser skal være tilstrækkeligt klare og præcise til, at sagsøgte kan tilrettelægge sit forsvar, og Retten i givet fald på det således foreliggende grundlag kan tage stilling til sagen. Af retssikkerheds- og retsplejehensyn er det en forudsætning for, at en sag kan antages til realitetsbehandling, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som søgsmålet støttes på, eventuelt kortfattet, men dog på en sammenhængende og forståelig måde fremgår af selve stævningen (Rettens dom af 6.5.1997, sag T-195/95, Guérin automobiles mod Kommissionen, Sml. II, s. 679, præmis 20, og af 3.2.2005, sag T-19/01, Chiquita Brands m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 315, præmis 64).
- 241 Det skal konstateres, at sagsøgerne i lighed med, hvad Rådet har gjort gældende, ikke har givet en tilstrækkelig klar og præcis forklaring på det argument vedrørende fradrag af SPIG Interpipes general-, administrations-, og salgsomkostninger, som Rådet ikke har taget stilling til.
- 242 Følgelig bør det sjette anbringende forkastes, for så vidt som det vedrører behandlingen af SPIG Interpipes salgs-, administrations- og øvrige generalomkostninger.
- 243 Det følger af det ovenstående og særligt af de i præmis 190, 197 og 211 ovenfor anførte konklusioner, at den anfægtede forordning bør annulleres delvis, for så vidt som de berørte institutioner har foretaget en justering af Sepcos eksportpris.

Sagens omkostninger

²⁴⁴ I henhold til artikel 87, stk. 3, i Rettens procesreglement kan Retten fordele sagens omkostninger eller bestemme, at hver part skal bære sine egne omkostninger, hvis hver af parterne henholdsvis taber eller vinder på et eller flere punkter.

²⁴⁵ I denne sag er sagsøgernes annullationspåstand blevet taget delvis til følge. Det er Rettens opfattelse, at det ved en gennemgang af sagens omstændigheder er rimeligt at træffe afgørelse om, at Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af sagsøgernes omkostninger, samt at sidstnævnte bærer tre fjerdedele af deres egne omkostninger.

²⁴⁶ I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, bestemmes, at Kommissionen bør bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Afdeling):

- 1) Artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 954/2006 af 27. juni 2006 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller stål med oprindelse i Kroatien, Rumænien, Rusland og Ukraine, om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/97 og (EF) nr. 348/2000, om afslutning af interimis-**

og udløbsundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien samt om afslutning af interimundersøgelserne af antidumpingtolden på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i bl.a. Rusland og Rumænien og i Kroatien og Ukraine annulleres, for så vidt som den antidumpingtold, der er fastsat for eksport til Det Europæiske Fællesskab af varer fremstillet af Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) og Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), overstiger den told, der ville være pålagt, hvis der ikke var foretaget justering af eksportprisen med henvisning til en provision, når salgene var blevet gennemført gennem den tilknyttede forhandler Sepco SA.

- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.**
- 3) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler en fjerdedel af sagsøgernes omkostninger. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.**

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. marts 2009.

Underskrifter

Indhold

Retsforskrifter	II - 392
Tvistens baggrund	II - 396
Retsforhandlinger og parternes påstande	II - 400
Retlige bemærkninger	II - 402
Beregningen af den normale værdi	II - 403
Hvorvidt der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn	II - 404
— Parternes argumenter	II - 404
— Rettens bemærkninger	II - 406
Om tilsidesættelsen af princippet om forbud mod forskelsbehandling	II - 411
— Parternes argumenter	II - 411
— Rettens bemærkninger	II - 411
Om tilsidesættelse af retten til forsvar og begrundelsespligten	II - 413
— Parternes argumenter	II - 413
— Rettens bemærkninger	II - 413
Om konsekvenserne af manglende besvarelse af spørgeskemaerne fra selskaber tilknyttet fællesskabsproducenter	II - 415
Om tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 2, 3, 5, 6 og 7	II - 416
— Parternes argumenter	II - 416
— Rettens bemærkninger	II - 420
Om tilsidesættelsen af princippet om forbud mod forskelsbehandling	II - 429
— Parternes argumenter	II - 429
— Rettens bemærkninger	II - 430
Om tilsidesættelsen af grundforordningens artikel 19, stk. 3	II - 432
— Parternes argumenter	II - 432
— Rettens bemærkninger	II - 432
	II - 469

Om tilsidesættelsen af grundforordningens artikel 5, stk. 4	II - 437
— Parternes argumenter	II - 437
— Rettens bemærkninger	II - 437
Om tilsidesættelse af retten til forsvar og begrundelsespligten	II - 438
— Parternes argumenter	II - 438
— Rettens bemærkninger	II - 439
Om den foretagne justering af Sepcos salgspris	II - 443
Om det åbenbart urigtige skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i)	II - 444
— Parternes argumenter	II - 444
— Rettens bemærkninger	II - 448
Om det åbenbart urigtige skøn ved anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10, første afsnit	II - 452
— Parternes argumenter	II - 452
— Rettens bemærkninger	II - 453
Om tilsidesættelse af retten til forsvar og begrundelsespligten	II - 454
— Parternes argumenter	II - 454
— Rettens bemærkninger	II - 455
Om sagsøgernes tilbud om tilsagn	II - 459
Om tilsidesættelsen af princippet om forbud mod forskelsbehandling	II - 460
— Parternes argumenter	II - 460
— Rettens bemærkninger	II - 461
Om tilsidesættelsen af begrundelsespligten	II - 464
— Parternes argumenter	II - 464
— Rettens bemærkninger	II - 464
Om behandlingen af SPIG Interpipes salgsomkostninger, administrationsomkostninger og øvrige generalomkostninger	II - 465
Parternes argumenter	II - 465
Rettens bemærkninger	II - 466
Sagens omkostninger	II - 467